ఓం.

తత్సత్.

కందస్వామికృత

సుమనోల్లాసిని

&

చంద్రహాసనానక్.

విశాఖపట్నంజిల్లా భీమునిపట్నం కాపురస్థులు తిరువత్తూరు ముత్తుస్వామి
మొదిల్యారుగారి ద్వితీయపుత్రుఁడు,

టి. కందస్వామి మొదిల్యారుగారివల్ల

రచియింపఁబడి, దైవాల పద్మరాజువల్ల యెత్తివ్రాయఁబడి
శ్రీవినాయక గోవిందరావుగారివలన రాగ, తాళములువేయించి
వేముల రామస్వామిగారి ద్రవ్యసహాయముచే
ముద్రించి ప్రకటింపఁబడియె.

శ్రీమద్గురుతిరువత్తూర్
చిన్నస్వామిపరమహంస
శ్రీపాదారవిందార్పణమస్తు

రాజమహేంద్రవరము.
విద్యానిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపఁబడియె.
1914.

శ్రీగురుభ్యోనమః.

విజ్ఞాపన

శ్రీమద్గురుచరణారవింద మధుకరాయమాన అద్వైత బ్రహ్మ విద్యోపాసకులున్నూ మద్గురుకరుణాకటాక్ష వీక్షణవిచక్షణ ఋగ్యజుస్సా యతర్క వ్యాకరణ మీమాంస భాట్టప్రభాకర వేదవేదాంత అష్టాదశ పురాణేతిహాస పండితులున్నగు మహానేత్రలకెల్ల ఋూపుభయనేను బయలు వందు శిరస్సాష్టాంగ నమస్కారంబులాచరించి నేజేయువిజ్ఞాపన మేమన—

నేను పండితుండనుగాను అతిబాల్యమును నాచేయు కవనమందలి తప్పులు లేకుండుటకు గణయతిప్రాసలక్షణ సహితమైన ఛందస్సు ఎరుగను. నిజముగా యెరిగియున్న మహాపండితులే యెరుగగలవారియుదురు. ఆలాగున గాక నేను వాస్తవముగా తెలియచేసుకున్నాను. నావంటి వ్యర్థులవల్లనే ప్రాహాయెడగినది మొదలు సకలవృత్తినేరము కరుణను సంప్రార్థించితిని. అట్టికరుణగల అహము ఇహముకు తీరులై షట్చక్రములకు నిరులై అసహామునకు పరిబయలై గుణములకు కామరుద్రై యిటులవిలసిల్లె కావున అట్టిపూర్ణులకు భావగుర్తులున్ను భక్తవరులకు భజనభక్తి గుర్తులున్ను యిందు తెలియచేసుకున్నాను. కాబట్టి అనంతకోటి సాధుసజ్జనులు యావన్మందియిందలి తప్పులనుమన్నించి పునిగ్రహించి గారవించి తాము ఆనందమునొంది నన్ను ఆనందింపజేతురని "కందస్వామి", వందనపూర్వకముగా ఆనతిచ్చె.

అచలగురుపరంపర.

శ్రీమదఖండ సచ్చిదానందాతీత అచలపరిపూర్ణులైన శ్రీనిజగురు సాంప్రదాయకమగు శ్రీధరస్వాములువారున్ను అట్టి శ్రీధరస్వాములవారి ముఖ్యప్రియశిష్యులగు పూర్ణబోధస్థాపితులగు శ్రీమదాశ్రమమగు శివరామదీక్షితులవారున్ను శ్రీశివరామదీక్షితులవారి ప్రియశిష్యరత్నమగు శ్రీమత్కుంబాలూరి అప్పారావుమంత్రివారున్ను వీరిప్రియశిష్య తిలకమగు పరశురామ శీతారామస్వాములవారున్ను తరువాత తత్పరంపరా శ్రేష్ఠులగు శ్రీబొల్లాప్రగడ వెంకటాహ్వయుండను శ్రీవెంకటాహ్వయులుగారి శిష్యరత్నమణియగు శ్రీమత్తిరువత్తూరు చిన్నస్వామి పరమహంసగారున్ను శ్రీమద్దేశికస్వాముల మానసపుత్రున్ను బాహ్యప్రథమసహోదరుండున్నునగు టి. కందస్వామియున్ను యీయదార్థమగు అచలబోధమార్గమును ముముక్షుజనుల కందరికి సాధ్యమైనంత వెల్లడిగ తెలియునటుల ప్రకటించిరి.

సుమనోల్లాసిని.

గణపతిప్రార్థన.

ఏకతాళం—కరహరప్రియరాగం.

1 ఈశపుత్రా వేగ రారా భాసురముగాను చేరం। దాసులకుదాత
నీవేర మూషకవాహనధీర ॥ఈశ॥

2 ప్రేమమీరాభజనలను స్వామినినుదలచకుందున। నామనోవాం
ఛలందును నమ్మి పిలుగోరినందనా॥ఈశ॥

3 కాకనాటపురంబున యేకచిత్తాము తోడను। పక్కువిధమూలకీర్తన
యేకరంతాగజానా॥ఈశ॥

4 కరుణను పాలింపుము విఘ్నా, తిరుపత్తూరి కందస్వామి। శరవు నీవే
యనునమ్మా, స్మరణసేను వేలెమ్మ॥ఈశ॥

ఆలక్.

చిన్నస్వామి పరమహంసా, చెన్నారయామఖ్యాలంశా। యిన్నాలై
రుగాదు సంశా, యీలకు వెక్కాదములసా॥ఆలక్॥
సజాస్తహం భజనకరో, మజాను లేవో లహాజమో। గజుల్ పుజాన
కామలవె, సమర్థూల పక్కి-ఆహుమ్మా॥ఆలక్॥

కీర్తన.

కాంభోజి—ఆదితాళం.

1 రారనన్నిక బ్రోవవేమిర, ఆర్యగురువరా, ధీరా॥రార॥
రారనన్ను బ్రోవవేమి ధీరపరాకుని కేర। సారసముగ నమ్మియుంటి
శూరసుందరా॥

మరణజన్మబాధబాపి, కరుణతోనూ ననుబ్రోవనున్న। మరులుగొని వినువారు నిన్ను పరమపావిత్ర నిజసూత్రి॥రా॥

2 మిక్కిలాశతోడ నిన్ను ఎక్కువా ప్రార్థింపగా నాదుఃఖములు బాపిబ్రోవు చక్కగానేమి, యెక్కువ వత్తుక్కవా లెంచిన యెవరిపాల గునూనునేను చిక్కదు ఇటుపైని తనువు గ్రిక్కినా నన్నేలవేగ రా॥

3 తెలివిలేకజన్మమొంది తెలిపిని నిన్ను భజనజేసి। కలిమిబలిమి నీవేయని కలుసుకొంచితి। తొలుతనలేని రాకపోకలేపాయ్యే సూచనిదియని మెరుగువారితో తెలివినిగో నైక్యపరచితిని వేగ॥రా॥

4 కరుణతో నాకరముబట్టి పరమాయగు బయలూనుజూపి తరుగు పెరుగుగాని పూర్ణనిశ్శబ్దసంజ్ఞ। నిరాకారమెరుకనుష్ఠించు వారలాకై దారియిదియని నేరుపుతోడను దెల్ప సద్గురుపరమాన వేగ॥రా॥

5 చెన్నపట్నపురమునందు చిన్నస్వామి కరుణనాముందు వన్నెకెక్క దక్షిణామూర్తి మార్గమునందు। చెన్నుగాభక్తులాగూడి యు ఏకం దస్వామి మొరవిన్నవించి పరమహంస సన్నుతిచ్చగ వేగ॥రాగ॥

దేవి ప్రార్థన.

చాపుతాళం—ఆనందభైరవి.

(1) బాలానిమిగులసుందరము, వర్ణించనెవ్వరికి నసాధ్యము, యేలీలనైనా, నీపాలబడితినేను, ఆలోచించక వేగపాలించిబ్రోవవె, బాలప్రాయమునుండినేనిల, చాలుగానిన్నుకొనియాడితి, తొల్లిగణ ఋషులనెల్లను మెల్లగను మేల్కొల్పినావట ॥ బాలా ॥

(2) వివిధచిత్ర విచిత్రమునీవే। భువిని, మహిమా, వేల్పులు, మంత్రమీవె। కాపురంబునజేయు, యుర్వావస్థలు మొదలు, కవనాప్రితి

జ్ఞలు, గల్పించుటకున్నైన । నీవెగాకను యితరులెవ్వరు, స్వయం భూవలెగాన మెన్నను, సావధానంబుగానాదు భావమింపొంద గొనియాడితె ॥ బా ॥

(3) హరిసూర, సురులకెల్లాను, పృభువా ఆధారమైనిల్వగాను, స్థిరమై నమార్గ ప్రియాణమధ్యమునందు । నిరభ్యంతరముగా, దరిజేర్చె కర్తావై, వారసిచాభిమానవృత్తుల చెండిమదికోర్కెలను సమ యమునుండి ఫలితము, గలుగజేసెను చెండికామృడాని అంబిక, ॥ బాలా ॥

(4) అనంతనామములతోడా । సర్వజనులెల్లా నినుకొనియాడా । యె న్నంగమతిమూలు యెన్నియున్నగాని । అన్నింటికిస్థితిలాయ అధి కారమెనీవి । మున్నుత్రిమూర్తులకునైనీను, ఘనముగాతల్లివినీవై, ఎన్నయెన్నో యుగములకు, అనాదినుంచున్నా వెముద్దుల ॥బాలా॥

(5) నిర్మాలమతితోడ జగతి, బర్మాదేశపునదె ఐరావతి, తీరమందున రత్నఖచితాలయములంటు, తీరుగనీకళలు మేమావందగజేసి, బోరు గొల్చి చతుర్దశ భువనాలుమూడింటాను జేర్చక, సారసంబుగ, కందస్వామికి, కోరెకలునెర వేర్చు త్రిపుర ॥ బాలా ॥

జంటకందార్థం

నారద ప్రహ్లాదాదులు । ధీరతవహియించి యెరుకయుత్పన్నంబున్ పెరిగిమరి నరుగుచోటును । నరసముగా దెల్పుమనుచు, వాసిష్టున డుగా । పరుసములేకా దెల్పె నిట్లాగి॥

సరిలేని యీయెరుకా । దరిగానవలెనంటె । పారావారములెవ్వా రికి సాధ్యపడలేదు॥

హరిసురాసుర యక్షకిన్నెర । వరులకైనను సాధ్యపడకను । గుర్తె రిగ మూలంబులేక శరీరమేమియు లేనిదిదనిరి । వసిష్టునడుగా । పరుసము లేక దెల్పె నిట్లాగ॥

మిశ్రకీర్తన.

ఆదితాళం—ఆనందభైరవి.

(1) యోగిహోనాక్యాఫాయిదా। హైహారెగురోజీ యోగిహో
యోగిహోనాఫాయిదాక్యా। బాగుగను గురునికెరుంగక, రాగ
ద్వేషంబులకులోబడి। పైనడంబము లోనుమొక్కర ॥యోగి॥

(2) తాలబుల్ యిలమ్కె మాఫీక్। బోలెలాహోసిల్ నకీహాతు
జాలముగు విద్యలనుజూపుచు। పాలుమాలుచు పొట్టగడుపుచు,
తొలితవలెనే తల్లిగర్భమున। తిరిగిజన్మించు యెల్లజీవులనే మనో
కదానా। యివ్విధాన, తన్నుతాను గన్నపిదపను యెన్నవలదా
వలీజన్మం। బిన్నమాటల కేమివేపుము వేసెదను వెచ్చటికి
బోవునో ॥ యోగి ॥

(3) చష్మహైదేఖోదునియాం పెష్మసమఝ్‌హోలసబ్। భస్మముగ
జేయుచును ఆశలవిస్మయంబై। ప్రాకృతినివీడి। శాశ్వతంబగు
గురుని వెదకుమీ। విశ్వాసముతో శాశ్వతానందంబునొందుమీ
మోసమందకుమి। ఆశలకుపుట్టినిల్లువె తుద గాశజెందియుపాశము
లచె। నిరాశవలె గాన్పించియితరుల దోచుకొను నేర్పరిగ తిరి
గెను ॥యోగి॥

(4) సహీనసీహాత్ హమారెకహోహైగురుధీరసె। వోపాహైమె చెలె
రస్తా అహంకర్తృత్వంబు నిలుపక అంతటను తానేకమందుంటె।
ప్రకృతివేషము కొన్నిదేశము మాత్రమెరిగుంటె। నిజగురిగొంటె
విదేహియై సర్వకార్యము। మదినిదీర్చుట క్రియముగా నీదేహమే
నేననుచు కందస్వామి ముందరగానవచ్చిన ॥ యోగి ॥

8. సంధ్యాపుత్రింశ్లోకదిన
సంధ్యావందనముజేయు సమయంబున్

వింధ్యాపర్వత దిక్కున
జంధ్యాలను పుష్పగిరి పురమందున తడిపెన్.

కీ. ర్తన.

బేహాగ్ — ఆదితాళం.

నిన్నునీలో నీవు కనుగొన్న
తనివితీరన్నా అన్నిచిత్రము లారఖంకుసున్న.

1 నిన్నునీలో తెలిసి నీకన్నులముందరి దృశ్యజాలము, మెన్నరాని బహువిచిత్ర తనువు కే సంబంధమనుచును, అన్నిటను తానొక్క డౌనన్న, జనాన్మాంకురంబా భ్రాంతినిరసన సూచనోరన్న । మన్మ థావస్థలు గానమొదున వున్మణీకన్న'। అన్నితానై దేనినంటక । కన్నచూపులకు పరమైవున్న స్వస్వరూపసాక్షికి । అనుభవము అపరోక్షమిదినిజ. ॥నిన్ను॥

2 పంచభూతములనెంచి కర్మసంచితమును గాంచి, అంచితముగా । పంచశక్తులుమించి వచియించుటకు నింకను । పంచరుద్రులు లేక పొయ్యేను । యుంచుకంతైనా । మెంచకళలు సూన్యమాయేను । చంచలవృత్తి పొంచిచూడ గన్పించదాయేను । మంచిగురిని సేవ జేసి తుంచవలె నఘములన్నియును కాంక్షలన్నియు దీరిపోవును సాచనిజగురు దీక్షచేతను॥ నిన్ను॥

3 చూపుపవనము మనసుత్రయమును పాపుగా నొక్కటిగజేర్చుక యేపుమీరగ, హటములాదిగ అపరిమితయోగములు సల్పుట, మెవ్వరికో తెలియదోరన్న । కష్టించుమేనును కాష్టపరముగ జేతు రోరన్న । నిష్టలన్నియును స్పష్టముగ, ఋూసృష్టివోరన్న । గొప్ప కొంచెముగాక మరియిల, తప్పవొప్పులు లేక । ఆపోజ్యోతులకు ఆవలైయుండిన, భువన ఆకిగ్గాసంటక॥ నిన్ను॥

4 ధర్మాధర్మము ఖర్మలేయని మర్మముగ గ్రహియించి నీవిల । బర్మ దేశపు ఐరవతిదరి జేరికొని । నిర్మలుండావై శరణనుచు ఆనంద మొందన్నా । పరుసములుమాని, కోరికలలో జిక్కవలదన్నా గౌరవముకోరకై, సరియుగాని నడతవిడుమన్నా । దుర్మతులసహ వాసమెప్పుడు । సర్వ సమమనియెంచి ఆర్యుల నేర్పుమీరగ ఓర్పు గలిగి తీర్పరీవై అన్నివిధముల॥ నిన్ను॥

5 ముందు వెనుకం దెందుజూచిన ।సంసులేకను నిండియుండిన।పొందు గను గురు కీలెరింగిన । జెందదూ జన్మాద్యవస్థలు । మందబుద్ధులు మానినిలుమన్న । సందేహామిడచి కందస్వామి గురినినీ నెన్న । ఆనం దుడావై చెందుదువు తా నంసు లేకున్న । కుంచసంపు మేడదాటి యెందునుంటివో నీకు తెలియదు । సందియము లేదు యీవాక్యము పొందునే జెప్పినాగురిప్పై॥ నిన్ను॥

ఆలక్ బం, బోలా.

శంభోశంకర్ । దం, మారాన్న । గుం, హోజానా, గాండ్కాదిడ్డి దర్వాజా బంద్ హైూజానా । సహసారపుర చలేజానా । స్వప్రకాశమే మిల్జానా । అజబ్ హైూనా।మజా లేన, ఆలక్॥

ఆనందభైరవి—గురువందనం—ఆదితాళం.

వందనం, వందనం। శ్రీగురురాయా । వందనం, వందనం.

నందానమిడగోను సుందరంబుగనేను । యెందెందు జూచీన । సం దులేకా । పొందుగ న్నిటయేక మొంది మీాశ్రితదివ్య । పాదాములకునేను ప్రదక్షణముజోడ । కుందనంపు తస్వీరుపటములు అందమూ లష్టరుగులో బా చందనాద సమస్త ప్రాణము । బృందసజ్జన గోష్టిసల్పుచు కొందరధికా భజనజేయుచు । అనుగు తాళ పిడేలు మృదంగము దరిచూచు । వీణెగాన వినోదవిభ్రమ లొందుచు ఆర్మణి తబ్ల జబర్దస్తీలాడింపుచు । ఉంగ వంగ

కళింగ మగధ ,మాళవ,మత్సర ఘూర్జర, కేక యా కోసల, విదేహ, విదర్భ
పాండ్యా,పాంచాలము, బర్బరా సింధుసౌరాష్ట్రములు నేపాళము వీరాట
కర్నాటక దేశములు డిల్లి, ఆగ్రి, బనారసు, మక్కా పదీపులలోననైనను
నొక్కరూపుతో సర్వకాలము దిక్కులెల్లను బిక్కటిల్లగ ప్రాకృతిక బహు
గోప్యమైయుటు బరగుచుండిన నామనిజగురు పొందుగను ధరకందస్వామి
జెందె నియుందానందం॥ వందనం వందనం శ్రీగురురాయా వం॥.

జంటకందార్థం.

గురువర నామదిలోపల అనిమరయని యేటిముల్లు।
కరకరలాడక పరుసదంము లేకుండగ దరిజేర్చుము శరణు శరణూ!
పరమగురుసాంద్ర భావా భావరహితా దేవేంద్రా।
మీరిలేనన్న యిపుడు ఆదరించకున్న వేరెయింకొకవారు లేరే
యీజగిమందు నారెనా నీను తిరుగి లేనికి జేరుకొంటి
ని మీపదాబ్జము కోరికెల్లనెల్ల హాయించెడి పరమ
సూత్రిం బెరింగింపుము॥ పరమాగురుసాంద్ర భావా। భావరహితా
దేవేంద్రా॥

జంటకందార్థం.

కందము అర్థముజెప్పిన, కందార్థం బానుయెరుక సందియుపీడక
సందేహరహితమహాంపర మొందెదుం మనసుగలవా అందుకుపైగా
వుందిను కర్తనాశమైజనగా,
ముందుకర్తయై యెరుకగ్రంధ గాథలొనర్చి వంధ్యాపుత్రుని పగిది,
తందానెహాతమయ్యె—అందుయిందనుడ్డష్త నాశంబంది బయలై
తేజరిల్లగ బంధపలపొంమటకు సూక్ష్మంగొంది గలదను మృషను
నమ్మక అందుకుపైగా అమరికర్తనాశమై జనగా॥
ఆ॥ జోమతిత్తులతోడ నమమను నాజాను పుడమిభ్రాంతి కెల్ల పెద్ద

పీడ । ఆపొంగుజారిన ఘటము గనువాయెముపగోటు । తేటతెల్ల మిదియు తెలియవలయు॥

తేవారము.

పరమగురు నీమచరితం! సుగణనాజన్మరహితం!
సరగునా నీకుపిహితం! తెరపుజూపించ ఫలితం!
మరువకా నన్నుబోధ్రిపు, పరమసూత్రిసిదాన, కరుణాకర
సాపూర్ణి శరణంటి గై కొనుము॥ పరమగురు॥
గురునినెరకరుణకును, సరియు నోకపరిమపద, మరియు లేదరయుగను
ధరను పరికించెణ్, మరులుకొని సిరులకును పరులమదిదరచుపని,
నెరచుకొని దిరుగుచును, దరిజేరరింతిణ్॥

ఫణ్—ఆది, ఫీలవా.

(1) హాశరె గుకోజీ హామారెదిల్కు, బిల్కుల్ సంతోషంబయ్యె ।
తెరేంజర్మై కిహిందేఖతో వహాఖుడాకర్ రుజువయ్యె।

(2) భ్రాంతితీరువేదాంతి సారునియేకాంతంబున గూమన్న! కాంతుల కావలకాంతి గాకినేయింత అంతియునరాదన్న! యెంతవారికి దీనంతు తెలియుటకు చెంతనుండి మదిపీడనిది! తంత్రాలు మంత్రాలకు నెల్లా సుంతైనా పట్టిన్వనిది॥ హిరె॥

(3) రాజయోగబాటందు ఖడాకిర్ రిమ్యాకీర్తనల్ పాడెదను! ఆజీసె మేరాదోజక్ సుఖ్ఖని మజాలోనే మునిగుండెదను! వాజూరుమ ఫ్యను రాజపోషకుతో తేజీతురగము వాహనము । క్రొజ్జాశ్రీపురుషామలుగాకను ముజ్జగంబులణ్ ముంచెదను॥ హిరె॥

(4) సల్పుచున్నరు బాల్యవృద్ధులు సద్గురునామ సంకీర్తి! రూపములేకను సర్వచరాచర వ్యాపిస్తివిసద్గురుమూర్తి!సాకారుని గొల్చుమాత్రమున తనువుజెందు లాభముమాత్రం! యేకాకృతియైయున్న దేవునియెరిగియుండెడమె నిజసూత్రం॥ హిరె

(5) భూమిలోపల చెప్పఁగొనియెను మహామహేశ్వర నాగోత్రిం। లోకమాయలను గడపినిలిచిన కాకినాడ పుణ్యక్షేత్రిం। పాడెను కందస్వామి కీర్తనాగానాడెను ఆర్యులసన్నిధని। వీడెనుబంధను మోక్షము రెంటిని చూడకుణ్ణములో నెమ్మదిని॥ హి॥రె॥

క. శ్రుతి మాత్ర లయము జనకును హితపుగ సభలందు భజనస్తుతి రాణించెన్। కుమతులెబ్బయినను ఘనచేయరో, మతిసమ్మతినొంది తనుపు మరతురు ధరిణిన్.

జంటకందార్థం.

పది రెండువత్సరంబులు మదినింపుగ గురునిసేవ బోధనుకొనితా। పదిలముగ ద్వాదశాక్షరి యెనుటనుగని లేనిమెరుకా। అదియె శోధించి, నాదతుదలో సన్నియుంశోసి। మొదలు తుదయును లేక వుపాధిబ్రహ్మముగాక సాధనాతీత ఆగమమేమియు నరాక। మిశ్ర బయలున కన్వలె వేశ్యాభిమానము సూన్యమె దాశ్యారహాస్యముఁలేక సర్వోపాస్తులకునాస్తి యూపూనను అదియెశోధసి నాద తుదిలోసన్నియుంశోసి.

కీర్తన.

చాపుతాళం—ఆనందభైరవి.

(1) గురుసేవ దొరకెనునేడు మరపుతెరపులు లేనందుచూడు। కారగృహమువంటి సంసారవారిధిని చెరయించి దరిజేరెన్వరికైన సా

సరగునను మెరుకనిక దాటుట తెరమయగు గురుకరుణావలనను, పరిపరివిధములను మాయల బొరకనిలిచిన స్వానుభవులకు ॥గురు॥

(2) పదపాడె గురుసేవను జేయును గర్వమువను లణచవాలెను। మది నిగురుధ్యాన్నమును అనుసరించియుసర్వ కథలందు నినామసంకీర్తనలబను బు।

పృథివిగగనము లావలీవల కదలకను నిలుచున్న పూర్ణము।
అదియేలపో నవలగలదను త్వంపదార్థము రహితపరచిన ॥గురు॥

(3) పంచముద్రలందునా గాంచిన చిత్కళంచితముగనిలుచునా।యెంచి
వీటినన్నిగాంచి సంతసేవు గానవచ్చి పిదపసూన్య మైపోవును,
వంచనేమియులేక స్వాతిసిద్ధమె యపరోక్షమె। యేకాంతులు
నులేనట్టి బయలును సాచబాటిది జూచుకొనుమని ॥గురు॥

(4) తనువునను తలిదండ్రిమూలం యెందితన్నాలోచించ నిర్మూలం
గానవచ్చునసర్వలేని యీచిత్రము లేనిదె గానుచు తానందేకమాయి
ఘనమగు దృశ్యంబుల విడగగవు యీబోధయుండవలె
మనసునావనమైన జపులు తిన్నజేరుట ఖాయమనియెను ॥గురు॥

(5) ధరినాంధ్రదేశము మాధ్య భరతఖండమును లాదిగమిధ్య। పరిపూ
ర్ణగురురాయ కరుణారసమువలన యెరుకకీలును దెలసి సరియాని
ద్భుఘవాడై,
చరిస్తుసకలదేశంబులు హరిస్తునర్వపేకిలను। కోరికందున వాం
చలేకను కందన్వామిని దారిజూపెను ॥గురు॥

ఆదిశక్తి ప్రార్థన.
కేదార—ఆదితాళం.

(1) శ్రీమనోహరి. త్రిపురసుందరి. వేగమున్న బోధనమయము పంక
జాక్షి శంకరసతి, యింకనీవెగతి।శ్రీ॥

(2) అతివేడుకతోనినువేడా, గతిజూడవెనాపాలితోడ, సతతంబును
నన్నాపాడ, అతిశయించకను నన్నుకూడనొక సుతుడనుచును మతి
నెంగుము॥శ్రీ॥

(3) భువనములకునెల్లసాక్షివై, భవపాశంబులు హరించుటై, సావధా
నమిదినన్నుబోధిపుటకు. శ్రీ శివకామసుందరీ జేరి నీదు దరికీర్తి
నొసగుమ్వీ॥శ్రీ॥

(4) జ్యోతిస్వరూపవునీవు, సద్ఖ్యాతిగ వెలసినావు, కీర్తిగనినగానుతావు బహుకృతార్థులుగజేశావు, సూతవ్యాసవాల్మీకపుంగవుల ఖ్యాతి మీరగను యేల్తివనింటిని॥శ్రీ॥

(5) స్థిరముగ బర్మాదేశం, ఐరావతిదరినివాసం, నిజపరమభక్తులకోసం, యిటువిరిగితినేకొన్ని దేశం, హరిహరులకన్న గురుసుశ్రేష్ట యిరువొందిగ నిసదమరియికవేశే లేరని స్థిరంబుగను కందస్వామి దాసుకు వరంబులొసగెషీ, పరమపావని, పాపవిమోచని॥శ్రీ॥

జారనారిలక్షణం. ఆరభి—ఏకతాళం.

(1) యేగజారనారిలక్షణము, విభచారి, దారియదేర॥యేగ॥ చోరి, చేసుకతానుబారి, అనుగుతెమాటకారి, చూచితెపదిసారి, జగడము ఐదిగోరి, తిట్టునుదిట్టదేరి, కొట్టునుఆజ్ఞమీరి॥యే!

(2) పతిని, విషతూరుముందుగతిని, తెలియూకప్రస్తుతరతిని, ఆలోచి స్తూరు తమమతిని, నన్నెకాళ్లకుసమ్మతిసి, చెలగుదురుయూక్షితిసి, మలకూమురు తమవిధని॥యే॥

(3) సాదా, నడతాలువినువరాద, జూచితెవర్వ్యపోద, బుద్ధిజెప్పినెప్పై వాద, కందస్వామిమాటకాద, వస్టుమానుమియూకోర్ధ॥యే॥

జంటకందార్థం

భ్రాంతియెజనక్రకారెనా। కాంతియె, యూకాంతచర్య। యెంతనుతింతుర। వింతలుగిల, యూస్పృష్టిని, చెంతను గురుమూర్తినిలచి అంతామధ్యనెనూ। సంతతమూను॥

యిదమరునకినెయూ। మంతనముసనీవు శాంతుడై యుండీన। వింతలన్నియుసిడప। ఆగింతికంగాను. అంతరించును। యింతజగము సుమంతమరువకు। అంతరంబున। గిన్తి లేకఅనంతకోటులు, జంతువులు, జంగమస్థావరి। మంతామధ్యనెనూ। సంతతమూను। యిదమరువకినెను॥

చతుర్భాషాకీర్తన. కీరువాణి—ఆదితాళం.

(1) పరాత్పరా నినునమ్మినవారలు సరసక్రియాశూరులు।
మదినిఖచ్చితాపరచుధీరులు।
హృదయఖల్మిషా రహితఆర్యులు।
సాధనసంపత్తుల జోలిమకొని చల్లగుండ్రుఘనులూ॥ప॥

(2) ఝూహాక్ యనె షమ్షీర్ ఫురాకర్ దోజక్ కుమారా।
మగ్న బాదఁకు బోలోధీరా।
సద్ధఫాక హేంతో క్యాఫికరా।
హాక్కల్ మూరి హోతిమెల్కర్ హాటావాసర్దారా॥ప॥

(3) వాలఘుత్తిల్ పరిశోధం పండ్రిత కిరుక్కురారు కడవుళ్।
నెల్లస్తోత్రింబు సైటము అవుర్గళ్
మొళ్లియాపార్తు కొంగోనింగళ్
చిల్లగవేల్పుల నెల్లగొలచిన, కాలతకోదువాడు।
కారణంచునమ్మ వుమవాడు।
అదుక హోయింగెవండె నాన్పార్।
మొమువఆలోచనపణ్ణియ్యార్।
తుదకుమూలంబులేక పోయ్యేర్॥ప॥

(4) హూకేక్‌కోఫ్ మైవిత్యే బిల్ప ఎనియుబ్బుచు గర్వముమాను।
ఆల్మైటీ గాడ్యనిబూను।
వాట్ ప్రిఫిట్ బై వర్ల్డాను।
నోక్షుమ్టుమ్ వైటాకమ్మాను।
ఇఫ్యూఫరగెట్, మొుపటకీతినే, పృధ్వినిజన్మమొందు।
గారివా గౌరవంబులందు।
మదోన్మత్త కండ్లగానకందు।
నిరామయ తెలియ మొవకందు
కాంచనగురు సేవాసాగ్రహ పరసేవ్యులామనోందు॥ప॥

(5) బందాహుం నావందినమిదిగో సుందరాంగి గురురాయ।
యీపందల బ్రితుకులుతీయ।
నీయందు లీయమును జేయ।
నదసమ్మియుంటి సహాయ।
మదిసంశలు నివృత్తాయ।
చూడగానుతుదకును మాయ।
వాదనభేదన లేనిపదార్థము ప్రీతిఫలించె నెచ్చోట।
తుద కందస్వామిదేమాట।
నీయందున్న దేబాట।
ఘనమందబుద్ధులకు కోట।
ఫలమొందెను వారికోట।
పాపంములకును యిదర్ఘూట
ననుగూడెనువారికి వాట।
ప్రీతితోడను సర్వకాలము స్మరణసేయుమీనోట॥పరాత్పర॥

హింమస్తానికీర్తన.

కేదారగౌళి—ఆదితాళం.

(1) దేఖొసఖనికలెబాజార్, సుఖదుఖమెసమబేపార్, భాయిహో॥ సుఖ మెసమబేపార్॥

(2) ఆఖోంబీచమెుఖడే చంబేలీ। దేఖో భాయిరంగేలీ। యేకఫూకసేవృఖడ దియాదుని మహాతేజొవాలి బాయిహో మహాతేజొవాలీ॥దెఖో।

(3) దండకమండల ధరీకృపాకర ఢూండో భాయి యిసమైదాన్మె ఛండి మాయత్రిమూర్తి నపాయసునోనసే హాతమె॥ భాయిహోసునో నసీహాతమె॥ దేఖో॥

(4) వుహా శ్సైమన్మె ఆషక్పరీసే, భేషకుమ్లాజాకరలే కషిష్పవనకూ కోషిష్ కరినానిషానికోషన్మె భాయిహోనిషానిరోషన్మె॥ దఖో

(5) మాయీయిచ్చ భాయిసచ్చ అక్షసూసకిరిమతబచ్చా॥ హోయి। హోయిమైం క్యాబోలుం యిసమనియాం సబకచ్చా భాయిహో దునియాం సబకచ్చా॥ దేఖో॥

(6) కందస్వామి హృదయకమలబిహార్తర్ దందఫంద సభిసహాయి। బం దా హాకర్ రచనకియాహై సునోమేరాభాయి భాయిహో సునో మేరిభాయి॥ దేఖో॥

కీర్తన.

కేదార—ఆదితాళం.

(1) సిరిబుగ్గారా యీతిమువు। పాటినెంచిమాడంగాను పసలేనిమ నువు॥సిరి॥

(2) వాలుమాలిన గర్వమేల నలుదలియూరి వెయివేల పేలంగనేల చాలునిప్పటికైనగోల తెలిసితెమ్మ్యాక నేర్వాన కూలుమో। బాలా॥ సిరి॥

(3) సుందరిమైవట్టితిరుణి దీనికెందారోయూరించి గూలిరెప్పనిశి। వంద సమొుంరించుశరిణి। బహులగిబంధాసుడు బోవనేదినెమరిణి॥ సిరి॥

(4) పుక్కబల్కులుబల్కనేల, ఎక్కిరిందూరిందిసుకున్న గలిగు న్నలీలా। ముక్కనతా తెలియవేల। చిక్కవిడదీతిచేసెటి నెక్కడగు బాలా॥సిరి॥

(5) యిరవదైదింటికైపగ, మరుగునెరిగినవారికె పరమాత్ముసైగ గు ర్తునిడువక మదనిజాయిగ। ధరనుపరమానందమునొంది వర్ధిల్లుహా యిగ ॥సిరి॥

(6) శివజీవులైక్యంబుజేసి॥ భువిని అంటలంటాకున్న అమలప్రకాశి॥ ద్వివిధరూపములానుబాసె, భువిని కందస్వామి వాక్యమనుభవము జేసి॥సిరి॥

హిందుస్తాని.

దేశీరాగం—త్రిపుటతాళం.

(1) తెరాదిల్ కుషీసెచలావో ఖుషీమెభలాయే హితేరా, సలామత్ రఖో మె॥ తె॥

(2) జలావో అసాచా, పిలాగూరువాచ, ఖలావో మలీదాబులామీర బచ్చా॥ తె॥

(3) ఖటావో చెగ్గుమ్క, బిగావో అక్కల్కు లుటావో షహక్ పాన్ను టాసమఝుమన్క॥ తె॥

(4) సభీకామపూర మత్కభిఛో మసారా, నభీజానో తేరా, సబక్ హో తె హజారా॥ తె॥

(5) బందాహోకర్ ధ్యాని, దంధాఛోడొజ్ఞాని, గేందనలెసపాని, కంద స్వామిదివాని॥ తెరా॥.

శేహనా—రూపకతాళం.

(1) కరుణై పార్క తరుణమిదె, కంచినరద రాజాయెన్న, దురితములను హరముజేసి, నిరతము పరిపాలింపిల కారణ్యదై వమునీవని, జేరితి నీమరుగునిపుడు సారెకులక్ష్యము నీయందారయులీనంబుజేసి॥కరు॥

(2) పలువిధముల నీదుపాద, భక్తిలో ననన్నిశము, దేలించుము లక్ష్మి నాధ, కాలునిపరమున జేర్చక, స్థూలసూక్ష్మము కారణ,కలిమి యుబలిమియుధారణ, మలనాడేసీకునేను మొలుకువలో దారబోసి

(3) అరుణాచలగిరివాసా, నీమరుగేగోరితి మహేశ, త్వరితము నీకరు ణారస, భరితునిగాజేయుపోష, నిరతము ఓరుపులో నీచరితము గరచుచునుంటిని, పరితాపమునొందింపక,కరివరదాబ్రోవనేను॥కరు॥

(4) వందనమిదె వగద్రక్షా, నందమొంది నీమదీక్ష, నొందురీతిజేయు సర్వనామపరోక్షా, బృందమునందడి శాయగ అందునుగోవిందా యుఖ కందస్వామినిబ్రోవ, సందియమేలింది రేశ॥కరు॥

చతుర్మ్రశ్రి.

కిమాచరాగం—ఆది.

1 జానో జానోబె జంగల్ దివానా, తిన్మ్రమన్కా హై సోనె భిఖాన
జ్ఞాని॥ జానోబె॥

2 పంచసమభూత మిలనే సేస్థాయి ।
పాంచయూహ క్మ్రె లగ్కే పరాయి భాయీ॥ జానోబె॥

3 తేడీవళిపార్తు మూడిక్కె పున్వాయ్
అదుమేల్ వేష్ కై మేడై లెపరశివాయ్తోగై జానో॥

4 యూఘుడ్ ఆల్వేస్ నో యువర్ లైఫ్ వేరీజిట్
లా స్లైమ్ వాట్ హేపెండ్ బై ప్రియర్ ప్రాఫిట్ ఓ కేర్ ।జానో॥

5 సౌందర్య సుగుణాతీతపరము
బంధమిడి కందస్వామందు బరిగెహువిధము॥ జానోబె॥

శుభ లేక.

కాంభోజి—ఆదితాళం.

1 శుభ లేక యిదిగోనుడీ । వోహితులార, రభసామీాడరుదెంచుడీ।
శుభమహోత్సవము చేయబూనితి, దబ్బునను మీా రిటకుజనిపర
విభవమును కర్ణకన్నెల తుదప్రిభువు నవ జ్మ్రానసముననుగన॥
శుభ॥

2 వృషవత్సర భాసమాసమున । లక్ష్యార్ధమెరిగిస ద్వందనా స్తినివార
వారిమునా । అంధకార తేజరహిత సృష్టిపూర్వమునా । రక్షణిగాని
సాక్షి లేని నక్షత్రితిధిలోన॥ వేషభాషలు కాలనస్యము, సర్వ
శూన్యం బై నఘుడీయలో భేషజంబుగ విందుదలపెట్టుందముగ
పందిరిని వేసెద॥ శుభ॥

3 ధరణిపీఠము గగనమే టాపు । ఆలోన పిండాకృతినిచాలా మహి
మలనుజూపు । మేఘుంపు తెరలు తారజారలు, తోరణాల్గాపు॥ గి

రులు ద్వారములు మహాప్రచండ పంకాలోపు। కైరవామిత్రుడు నుభానుడు కళలనిచ్చేడు జ్యోతులై । బహుపురుము మెరుపు కటకబిజలను గానవాయుద్యములు జరుగును॥ శుభ॥

4 సర్వమిత్రిత్వ గోత్రములోన । మొదలేయూరిన వంశమందున కీర్తిపొందిన । అంటంటకున్న యింటిపేరుతో ప్రభలుచూయున్న। నిదానమూనే, దానమిస్తురు వారిగనుగొన్న । గర్వమెరుగరు ఆర్య ధీరులు వృషమనే దేశమున నెలకొని చురుకుతో విదేహాధ్వారై పరమునెరుకా చేయుగురుని॥ శుభ॥

5 చందనాకుసుమ తాంబూలమును ।మందహాసభరితులై చేకొనియు జనవలెను । పొందుగను పరమహంస చిన్నస్వామి కిరుణేలను । సందడిగ శిష్యస్తుచు భ్రాంతులు వీడిపోవలెను॥ వందనంబొన రించి కందస్వామియిటు బృందమున సిలచి సందడీ జేయుటకు వ్రాసెను బందిలేదిది యితరజనులకు॥ శుభ లేఖ॥

స్వస్వరూపసంకీర్తన.

నాదనామక్రియ—ఆది

ఎన్నడెరుగని చూపుజూచితె వున్నదిసున్నామొ ।
అన్ననే నేమిసేతునోయి, విన్నపం బిటాలించ వోయి॥

1 మన్ననతో కష్టించిపెంచినా తనువునె గానంటి । మున్ను జన్మించ లేదనంటి, పైని జన్మంబు కల్లయంటి । షట్శాస్త్రంబుల ఖర్మల కంటక విసుదలపడ్డాను । జనుపు పుడమిలో గల్పినాను, వడిగనుకి పాటును దాటాను । కోటిసూర్యప్రకాశ తీత్రమై ప్రబలుచు నున్నాను । కన్న దిక్కెవరు లేకపోయె, అన్న నేనేమిసేతునోయి, విన్నపం బిటాలించవోయి॥

2 ఆదిమధ్య అంతంబుశూన్యమై, పాదుకయున్నాను । మేదినికి నేను గానరాను, సర్వదా యేకమై యున్నాను । చిదాత్మనుమీరి వెల్లు

నేను, సదాగురు స్వరూప మిదిరేను । ఆవరణ విక్షేపశూన్యమై
అవాఙ్మానసము, ద్వందత్రిపుటాంతర్గతమౌన । సనాతనజ్యోతిని
గనిపెట్టి । గగనమును సరిగ పగలగొట్టి । మిగిలినది లేకపోయె
నిట్టి । నిశ్శబ్దము సాక్షిలోగనిపెట్టి । ఎరకకు యెందున చోటులేక
నట్టిగిరిపోయెనోయి । అన్న నేనేమిసేతునోయి । విన్నపం బిటా
లించవోయి॥

3 శుద్ధస్ఫటికసంకాశ రహితమై బోధకుమీరినది । సదామది చింత
నగానిదది । మొదమునను వేదము కంతమై । గుదులు వీడెధా
ప్రికారంబై । హృదయగ్రంథి వీడియ చలంబై । మదోన్మత్త
తనువీడి గురునితో సదా మెలగియుండి । సాధనలజోలి మొదట
చెండి । చూడ బ్రహ్మాండము నిండుండి । ఖండయోగంబు కంద
కుండి । శోకమోహములులేక యేకమై, సకలము పూర్ణంబై ।
ప్రాకృతి భోక్తగాక నిజమై । వికృతిహంకృతియుగాక సరిమై
యుందలి సంధియ మెందుగల్గినా । కందస్వామిముందు। అనుభవము
అడిగితెలియువిందు । తిరుగరానట్టి పెద్దమందు । విద్యలకు గాన
రాదుయెందు । సుందరీమణి పొందువిడపి బయ లుండజూపుచుం
దు । అందునా నేనులేకపోయె । అన్న నే నేమిసేతునోయి । విన్న
పం బిటాలించవోయి॥

జంటకందార్థం.

వాసనద్రవ్యంబుల యూపాశిని వాక్యందుబోగడ సువాసనపట్టా,
రోసాలు చంకపెట్టుక కూసేరిల కొంతమంది భాసురవార్తల్ ।
ఆశనువిడని మోసావధూర్తుల్ దాసీలమంచును వేసేరుపుస్సాలు
జేసిరు కాసూల వాసీకరణవిద్య.
వీసములో పిరలమనసులు తోసివేయును దొంగతోవల పాశ

మనునది తుదను తిట్టగాసికొందుట నెరుగిజాలక భాసూరవా గ్రల్
ఆశను విడని మోసవర్థూర్తుల్ ।

హిందూస్తాని॥

కేదారగౌళి—ఆది.

ధ్యానకరానా హై । పవనమె, ధ్యానలగానా హై।

(1) ధ్యానధరోనా । జ్ఞానసమర్థునతీ నలోకసహిభజన । దీనదయాళు
సిమన మెదలచిన లేనిభ్రాంతులలీలలుమాన్పు॥ధ్యా॥

(2) ఔలత్ మాయా హారీనపాయా । ఆయాహైకాయా నగరీ । కా
యాపీయా ఫూలఫలంగ్ ఫర్ సోయ ధరిపర్ మాయనుచెండిన॥ధ్యా॥

(3) భాయిబిరాదర్ అపక్ జోరూకోయినై । ఆవెలఖర్కే ।మాయాధం
ధామనకుపట్టుకొని స్థాయినివ్వదని రోయుకమనమున॥ధ్యా॥

(4) పీరోపై గంబర్ వలీఅఘోరీ అవధూతాఫకీరి । కర్కేముబోలగ్
కర్నె సెతూఅప్ సూస్ హేూకర్ ఆఖరుకడలక॥ధ్యా॥

(5) జ్ఞాననిష్టసమాజమె మిల్కేభాసుమంటపస్థాన । కౌనఖడాహైవునే
అర్థుడని కనిమంటబునను సనాతనంబగు స్వప్రకాశమును॥ధ్యా॥

(6) బందాహేూకర్ కందస్వామిభజె సుందరసద్గురుచరణం । యెందు
జూచిన యేకరూపమున సర్వదోషములు హరణంనిజగురు॥ధ్యా॥

కీర్తన.

భైరవి—ఆది.

తామసమేరా—నీకు రారసామిమొక్కెదను

(1) ప్రేమితో వేగిమేను పామరముబాపవేర॥తా॥

(2) అవనిలోనన్ను గావ ఆరమర లేల దేవ ।
భువినిదాసులబ్రోవ । వెలసినసదాశివ॥తా॥

(3) యెంచుకుచల యున్నాపై । సంసుదెయ్యామిదాపై ।
వందన మొనరింతు । నిందబాపసుందరాంగ॥తా॥

(4) చక్కనినీదుపద । మొ్రొక్కి సేవజేతుర ।
నిక్కముగానునను । మక్కువతో బ్రోవనీకు॥ తా॥

(5) పొందుగరాజన రేంద్రు । పురమున వెలసిన ।
కందస్వామినిబ్రోవ । సందీయమునీ కేలర॥ తా॥

సీ. చెలువొందభాస్కర కిరణముల్ భుజియించు
తీరుసనున్న యో త్రిపురకాళి
గులుకుకుచంబులుగొబ్బి పువ్వుల చెండ్లు
నాభిపొన్నగాన ఝూంకరాళి
ఇలననేకగతుల దుర్దృశ్యమైనట్టి
ముఖవిలాసంబు కన కాత్రిశూళి
కలువదళంబులు కలికినీనయనముల్
నలరుసింహా నమము తొడలుకదళి

గీ. మల్లకాలంబు నిఘదలతు సూక్ష్మనాళి
పల్లవాపాణి స్మరియింతు మహాంకాళి
యేలవలెనన్ను యీవేళ బాలకాళి
కలుషవిహారి మృదుకర ధరకపాళి.

గీ. భూతలంబున హితమైన కాంతిదాన
మతము వ్రతమును భంగంబు పరచుజాణ
సతతమును వెతనుబాపవే సమరసాన
ఖ్యాతిమీరగ రతినోల్చు మందయాన.

గీ. అతివ సతతంబు మతిలోన వెతనుబాపి
చతురతలు మీరి రతుల సమ్మతులగొలిపి
నుతులుగావించి ఖ్యాతిగా ప్రీతిగొల్పి
వ్రతము చెల్లింపుమనేను మామూస్నేహమాపి.

శ్రీ మద్గురు చిన్నస్వామి పరమహంసకు జై.

(1) కహ్లారారేపం దెమూతరం | సహాయకారిభూషణం | మోహాది భ్రాంతినాశనం | యిహాయసౌఖ్యరంజనం||క||

(1) ధరానరుల్ సురుల్ మునుల్ హరిహరామహేశ్వరుల్ | తరాతరంబు దీనిమహిమ తెలియలేక సమయుగన్ | నిరంతరం బుపాసనంబు జేయుధీరమతులకున్ | వరంబులిచ్చు వేగమున్||క||

(3) ఘనంబుగన్ మనంబునన్ సనాతనస్వరూపిణిన్ | గనంగజనును సర్వపాప ధ్యానపూర్వకంబుగన్ | దినేదినె క్రమప్రకార క్షీణ మొందు బ్రాణికిన్ | మనోహరంబటంచు బల్కె కందవం దెమాతరం||క||

గీ. ఆగ్రదేవతవంచునే శీఘ్రముగను
హుగ్రనరసింహ మీనామ మెలమితోను
సంగ్రహము జేసుపాసన జేసితిలను
నెగ్రయింపంగ నీపై కృతిచ్చినాను.

నరసింహాక్కిర

బేగు—ఆదితాళం.

జ్వాలానృసింహాసుశీల | లాలితముతో డనన్నేలా |
జాలమిదేలా||జ్వా||

(1) కాలాకంఠునినిన్నుచాల | నెలమింతో కొలచి అణిమాదులనెనుమ హిమాలా | కోలాహలముగ బహువిధాల | యిలనుజంపబెంప బుట్టింపగలిగుండెలీలా||జ్వా||

(2) పంచవక్త్ర పంచనేత్ర | అంచితముగ వృక్కుస్తంభ విచ్ఛేదస్తోత్ర గాంచిహిరణ్యవధమాత్ర | ఇంచుకంతలో ప్రహ్లాదునేలిన పవిత్ర||జ్వా||

(3) సర్వాకర్షణరక్తనేత్ర | గర్వభోతులసమయింప గలిగున్న గాత్ర సర్వోపాసనరహితసూత్ర | తెరవునీవానితరచింత తేనై తిమిత్ర||జ్వా||

(4) లలఘుటహాట వెటభగిరోద్దండ । ఏలవయ్యా రిపురక్షయధిపుల మార్తాండ । జ్వాలప్రచండముఖండ । జ్వాలగోల్పించి ఖలులదండన జేయుద్దండ॥జ్వా॥

(5) విభ్రాంగాంగమహెంశాళాంగ । భ్రీంభ్రీంఘూంఘూం వికృతి నారసింహాకృపాంగ । శుభ్రసరచుము యేనిధిభంగ । అభ్రగతిజే ర్పుసర్వక్రియల ఖచ్చితంగ॥జ్వా॥

(6) టంటంటింటిం యంత్రభీజం । దిటంశోదప్రచాపరగణ్యాక్షే ధనస హాదం । కుటిలమానస వాదధ్వాజం । స్ఫుటముగనుజేయుతిమి రాంధ కారమహాతేజం॥జ్వా॥

(7) కల్యాజపదకుపకుశంతు । మూల్యనుగునీవుచాటునచే మొదటకే దుప్రింతూ । కళ్యాణమంటపముగాంతు । బాల్యదశలో నిన్నువేడ నొసగెమహాంతు॥జ్వా॥

(8) మందహాసప్రముఖ శరణం । కందస్వామి హృదయకమలమధ్య మూతగుణం । అంది స్తినాసంశభరణాం । నిన్నుం జేహాంబుగా నుడివి తిని వినుమి కవసం॥ జ్వాలా॥

జేతాళవుత్సవము.

అరభి—ఆది.

ఖేతాళోత్సవము జేయుచూ । వేడలిరి ప్రఖ్యాతిగాసురులు మెచ్చ

(1) ఖ్యాతిమీరగ నీమభజనము । నీతిదప్పక సల్పుచును యీమేదినీ ఆనందమూత్రో । కూతలేయుచు ప్రీతితోడను॥ ఖేతా॥

(2) నానామానాటా సావేరిపాటలు భజనల్ । వీణె గానములతోడా ధాహైనగణులుపై బేతాళునిపూజ, వోనర్చి రతిభక్తితోడ । రామ, పాటమగు తాలిమ్ఖానాల్ । మేటిమై వాద్యముల తోడను । ధాటిగా నీమసంకీర్తి । పాటిగా జనులంతకూశి॥ ఖే॥

(3) కోర్టుజవానులు కొలువ్రాలు శెలవొంది । గొల్చిరెమీనామమే । పార్టీల్ కట్టుక భక్తవరులంత యీ వేళప్రదక్షిణనమస్కారము। రామ నేర్పుమీరగ కర్పూరహారతులచే దేజరిల్లుచు । పారిజాతాకుసుమ మల్లెలు । ధీరముగ అర్చనలుజేయుచు॥ శే॥

(4) విరవీగపీకారి ఆశ్వయుజయశుద్ధదశమి । శనివారమందుస్థిరముగా । గౌతమీ తీరవాసమునందు జరిగిస్తిరిపుష్యవిందూ । రామ । బరు వైనజమీన్దార్లు బొర్లుగట్టియు వుత్సవమందున । తెరపిలేకను నీదు కీర్తిమరువకను యేకదీక్షతో॥ శే॥

(5) అందమైన కొన్నిమందుగుండ్లసరుకుల్ । పొందూదనెగ రేయుచు సుందరమైనమత్తాబమంచురుబుల్లు । అందందునెలిగింపుచు రామ యెందుజూచిన రాజమహేంద్రము సందులేకను నిండియుండగ కందస్వామికి వాంచతీరిన కనకవైభవములతోడా॥ శే॥

సీ. యిలలోను తల్లి కయిష్టమైనపిదప
పాలుమాలి గృహమునుండరాదు
కలతజెందించిన ఆలినేలగరాదు
అక్కచెల్లెండ్రింట కరుగరాదు
వదినెలయిండ్లకు విధ్ధికైన పోరాదు
మరదలున్న స్థలాన్న మసలరాదు
అతిప్రేమమైన అత్తనునమ్మగారాదు
గతిలేక పుత్రింట నతుకరాదు

గీ. ప్రాణములుపోవు అతికష్టసమయమైన
జాణలను నమ్మరాదు అణుమాత్రమైన
అటులనమ్మిన పురుషునకు వచ్చుచేటు
వత్సరామృత్యు అర్ధవత్సరముకొచ్చు.

కీర్తన.

శంకరాభరణం——ఆది.

(1) అణువుమొదలు బ్రహ్మాండమంతటను అమరియున్న దొరకా। తుదచూడగాను లేక। మది యిచ్చయేమిగాక। క్షణమాత్రంబున గురునివాక్యమున జాణపోయె లేక॥అ॥

(2) ధారుణియందున నవద్వారపుర మహాక్షేత్రమందు। సురులసురులుగలరందు। చోరులకు యెడమివ్వకముందు। ధీరమతినిగురువాక్య పద్ధతిని దారిజెడకనుండు॥అ॥

(3) తల్లిదండ్రులన్నదమ్ములాప్తులు తనకుమొదలయిల్ల। యీకల్ల జగంబెల్ల। దరచగా లేనిదియీలీలా। తొల్లిసంశయను బాపిన మాగురు డానందంబెల్ల॥అ॥

(4) చిజ్జడమైన ముజ్జగంబులు రజ్జుసర్ప భ్రాంతి। నిజగురు స్వజనమందుశాంతి। అన్యజనమెరుగుట కిదికాంతి। సజ్జనదుర్జన గెండుగాక సరిపోవును వేదాంతి॥అ॥

(5) విలాసమాన్యంబైన దానిపై తలంపుయికనేల। ఆలహాలమనిచాల బహుజాలినొందనేల। యీకీలుదెలిసి గురువాక్యపద్ధతిని మేలుగొనవదేల॥అ॥

(6) వాసిమీరనై శాఖపురంబున దాసదాసులకును। ఆశతో దాసోహంబిలను। జేసితిని భజనలుకలలోను। మోసమొందరు కందస్వామి పరిభాషలువింటేను॥అ॥

జంటకందార్థం.

ముడకునబోడచెనుబోడిపోకటమగిమగుకొగడగడంచువడకగవచ్చెక నిడితినిగదు వైద్యంబులవిడదాయెను నొప్పిలోన వేడిమంటలను చూడగ పాముజదుస్వభావమును విడచివిమువకయిటులపాటూలు గలిగుండి షోడిమిగను ఓడ నడియాడు చుండూను విడచిపోవును

నాను జచ్చిన గూఢము రెండవది లేచిన । నాను సమయును ఓడయును మూడవ శరీరముతోడ సర్వ। వేడిమంటలునూ చూడగ పానుజను స్వభావమునూ.

జంటకందార్థం.

చిన్నస్వాములవారిని మన్ననతో స్మరణ జేసి మరి నిజస్థితియుగా వున్నది వున్నట్లుగనా అన్నయ్యా, నాదుమనవి విన్నావటయ్యా తిన్నగ ఖర్మనన్నిటుల తోర్యెయ్యా । జనని దరిశనమునకై మన యింటికని రాగ, మొన్న డెరుగని పాట్లు యీాపత్రికృతికని వచ్చె।తిన్నగను జూడగను ఖర్మబుద్ధ కన్నను పెద్దదై । నన్నిన్ని విధములజే యు మనుయీాచిన్నెలను గాంచు చున్నాదివి।న్నావటయ్యా, తిన్నగ ఖర్మనన్నిటుల తోర్యెయ్యా.

సీ. గురునివాక్యముపైని గురియు నిల్పనివాను
పరమదారికన్యింబు పనుధరను
శరణు జేసియుతోన మర్మముం చెడివాను
ఖర్మమై నుర్వలో తిరుగబను
పరుసంబులాడుచు పరిహాసించెనువాను
కరుణక పాత్రుడై వేరుపను
పరతత్వమునునాకు విరివిగా తెలుసునని
భోరుక శిరుగుట విరసముగును

గీ. ధరను యిటువంటిఅన్యాయ శిష్యులకును
సిరులకాసించి గురువులు చెప్పినైన
పరమునకు మార్గమొక్కంతి పట్టుపడక
దొరుకనేరదు దొరికినా మరచియుండ్రు.

సీ. కీరమును గొనవచ్చి పంజరంబుననుంచి
కరముపచేకావ్వి హెచ్చరిక జేసి

తోటకూరాయని తేటైనవాక్యముల్
మాటిమాటికి దానిగూటిదరిని
పలుమారుబట్టి తెలివైనయాచిలుక
పాలుపార తద్వాక్యములను వినుచు
చక్కనిగళముతో తోటకూరాయని
నిక్కిబల్కుచునుండు నొక్కొక్కవేళ

గీ. తోటకూరను తన నోటికిచ్చినపుడు
దానిపేరును యెరుగునా చిన్నిశుకము
తత్ప్రకారం బుజంభగురు పుత్రులంత
ఇమ్మహిని బ్రహ్మమనురీతి యెరిగినారు.

సీ. ధరణిలో నుదర పోషణవిషయుమై పెద్ద
గురువులమనుచు పేర్బరగువారు
నుదుటందు పెద్ద తిలకంబులనుధరియించి
వేదాంతులంబంచు వెలయువారు
కష్టపడకుండ వారిష్టమెనవికొన్ని
శిష్యులవల్ల ముష్టొందువారు
నూతనవస్త్రమొక సాతికరూకకై
యుపదేశములుజేసి బ్రతుకువారు

గీ. ఇవ్విధంబున మానవులు అవనిలోన
స్వంతపనిచేసి సతుల పోషించలేక
సారమాపూర్వ ఆర్యులపరువ్విదీయ
వుర్లగడ్డకు యిరువురు గురువులైరి.

కీర్తన.

ఆభోగి—ఆది.

(1) పరమశ్రీగురు చెరితమూ । వరభక్తకోటుల స్థిరపదము యీామాద

ము । కరుణ గురురాయు నిదిశౌరి । చేరిస్మరియించుము చెరితము ఎరుకమరుపులు భ్రాంతిపీడను । సరగునను చొరబోవుమర లను॥ప॥

(2) పరమరహాస్యబోధము । క్రూరమతులకు తెలియరాని అఘాతము సరసమగుమాటలకునందని । దురితసంహార మైనపరమిది యెరిగె యెరుకను గురునిపాలిట జరుగురుగ అర్పించకీడని॥ప॥

(3) పంచముద్రాభ్యాసము । గాంచగవట్టిలేనిపోని వ్రయాసము । యించుకైనను అచలగురువుల పంచజేరకగానిపీడను చంచలంబు నకారుకూత లొంచించువారికి తెలియరాని॥ప॥

(4) బహిరఅంతరపూర్ణము। దేహీకినిపై గాపూహాయనునది స్వప్నము— సాహసంబున ॥ సోహాబ్రహ్మము । వూహాదోచును । అహాముని లుచును బాహుబలుడై నట్టిశ్రీగురు దహనపరచక స్పహానుమోహ యని॥ప॥

(5) షణ్మతంబులవారలు । వున్మణికిపైగానున్న దెరుగరుశూరులు । తనమ్రనోధనమాదిగా తన జన్మబాపినవారిజేర్చి చిన్మయుంబగుతన స్వరూపయు అన్వయము చేయించిబాపిన॥ప॥

(6) గర్వనిజపరిహారము । పూర్వఆర్య పుద్వేభేదనసారము—సర్వకాల మువక్క తీరుగ చలనమొందకనున్న బ్రహ్మము।పర్వతంబులలోన డాగిన శౌర్యమంతులు యెరుగరాని॥ప॥

(7) అందమగుజగమందునా । సుందరమొప్ప అచలగోష్ఠినరులందునా మందిమూకల సందడిలోబడి గుందులాడకు కందస్వామికి సంది యము లేకుండజేసిని బంధువులుచిన్మయస్వాముల॥ప॥

చతుర్భాషాకీర్తన.

కీరువాణి—ఆది.

శ్రీగురురాయుని మానసచరిత్రము శాగుగనివిన్న ।

(1) అగామిని ముందుదెల్పునన్న । జగమునకు మున్ను గల్గియున్న । తగవు తెగటారిపోవుగన్న । గగనరంజన ప్రిభావభావము ఘడియ లోనసున్న । సాగసని జెప్పటకిదిమన్నా ॥శ్రీ॥

(2) అంజిభూతపదు నంజిక్లై యిందవంజిగ ప్రిపంచం । సంజీవనసర్వ జీవధారం । నంజిఅవుడాచు సంచారం ।వంజిగశక్తి సుడై భారం । అంజిఅంజియుం యిరువత్తంజిలె యిరుక్కుదువోరుసారం నంజి నాల్ నంబిక్కొండుమధీరం॥శ్రీ॥

(3) మెరుకమరపులను తొరిగినట్టి యూగురుతహామన జెల్లుణ । ధరను సర్వక్రియల నెరవేర్చుణ । పరముమొద్దనుచు తనకుగల్గుణ । ఆరు పది అక్షరముల నెరుగుణ । నిరుపమనిర్గుణ నిర్మలమైతా నిరాకా రమయ్యేణ । నరుగుస్వప్న భ్రాంతులిటువయ్యేణ ॥శ్రీ॥

(4) దుశ్రీశ్యజాల ప్రిపంచవిభాగమె ఖడీహైమెరాదిల్ ।శాశ్వతానం దసమాజమెబోల్। విశ్వాససెఛోడోమత్ మెహిహాల్। అస్వర్శ్రీ గురుచరణోంకెగుజాల్ । కశ్యపాది ఋషిపుంగవసేవిత నిశ్చయ భావముఖోల్ । పశ్చిమచస్మదేఖతబబోల్॥శ్రీ॥

(5) కందస్వామి హృదయకమలమధ్యే కమలనాభ దర్శనం । సందిదూరా రహితమైన దేవరం । నిందలచెగుందుకొన్నదె జగం । మందహాస మున దెల్పితివ్వేదం । వందనఅర్చన వాగ్వాదంబుల నెరుగరానిదే నిజం । కందువుల కావలీవలి దెస్థిరం॥శ్రీ॥గురు॥

సీ. మాయమూటయటంచు మాయమూటలుబల్కి
కాయసదుపాయంబు చేయుబూని
ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యమిచ్చెద మాని
మోయుసాగిరి గదా దాయమెల్ల
హాయినొందెద వాని తీయని పలుకులుచె
హాయిలు జాపుమ స్థాయి రోయ జేసె

కాయతులు మూడందు కానరా దొకటిని
న్యాయము వలె నుండు మాయకూడ

గీ. హాయినాకును సంతోష మారు భాయి
మాయకును మాయతీపాయె వట్టిపోయె
స్థాయివిడచిన మీదట సాక్ష్యమేది
తోయబడుదురు యీమాయపాయవిడకా.

మంగళం.

శుద్ధసావేరి—రూపకం.

(1) మంగళంవిశ్వ దశదిశలనీరూపే । కాంగమై ప్రజ్వరిల్లిన శ్రీరంగ నాథపుంగవాసంఘం । పొంగుచు పలుతెరంగుల । సంగుడవగునీ స్మరణాగ గరచుచును । రంగుమీర మృదంగ తాళములతో సం ఘంబంతగ రంగ । బోధవంగన్నా ప్టాంగం । మం॥

(2) నిరతము గురింశో । హరినీచరితాపరుల । దురితహరము పరదేశి దొరవనుచునుధర । శరణు అభయకరమిడితివని శూరులు నారదు లాదిగ । మొరలిడితిరి సాక్షిరంగ । మం॥

(3) వందనం లక్ష్మీనాథావినోదా। ముకుంద మాధవగోవిందా జనన్నా థవెందమనెను । కుందన పళ్ళెరమధ్య । సుందరకర్పూర హారతి కందండందించెనుగాను॥మం॥

—పద్యములు—

(1) సారంబా గురుబోధను । ధీరంగా పాటినెంచి యెరిగినయెరుకగ గురునికర్పించనావల । గురుడే తానయ్యె తాను గురుడై వెలసెగ

(2) గురుగోష్టికోరునరుడిల । పరుసంబులు మానిదిరుగు క్రిమియెరుగ వలెగ । సరసంబుగ తావన్నిట కుక్కుటబకలవణరీతి కుదిరుం బెసరీ

(3) తనుధనము మనసు త్రియమును । వినయంగా గురునిపాదకట్లంబి

డిపై । తానన్న వస్తువెద్పట । పూనికతో దీన్ని దెలియ మానం
బయ్యెన్ ॥

(4) బహిరంత రదృశ్యంబుల । విహితంబుగ నొకటిజేయు వాడే
పూర్ణుం । డహమను ప్రిజ్ఞనునిల్పుడు । సహియింపడు సాధనలను
ఐహికాముష్మిన్

(5) సంకల్పమె జగస్సృష్టికి । అంకురమైవెలసెగాని వేరింకొకటా । పొం
కమగు గురునిజేరిని । స్సంకల్పమె జనమ్రసూన్యమనిరి కృతార్థుల్

(6) బూటకపు యెతుకగురువులు । దాటిస్తుర జనన మరణ ప్రివాహా
మునుండిన్ వాటమగుమాట్లచేతను కూటికి నార్జించి పిదప
చేలెరుగరిలన్

(7) వేషములేయుచు యిహమున। భాషలుఅధికంబునేర్చిదేశములెల్లన్
భాషించి భోరుగొల్పుచు । కానులపై ఆశవిడక కడకేగెదరా

(8) కాలంబధికముగడపిన । జాలంబా విద్యలెల్ల జాలకరచిన్ విలు
వగు నెగురుని కరుణతో । సలలితముగ యెంచిచూడ కల్లైదో
చున్

(9) పాత్రములధికముజదివిన । చిత్తముచెడి విత్తమెల్ల రిత్తపరచిన్
మత్తులు సదసేవించిన । వృత్తదయాతన్ను తెలియ సత్యంబిదియా

10 మనునాశమైన యోగము । తనువుతో గూడుండు వానితాతల
తరమా । మునుబ్రిహ్మదులకై నసను । గనుటకు శక్యంబు గాక
గాధపడిరిలన్

(11) వాదము భేదము దెచ్చును మేదినిలో ; అధికవిద్య మెతుకుల
కొచ్చున్ సాధించ యోగమందున యేదినిగానట్టివస్తువందుదురిలను

(12) ఆకారనాదమందున । పూకారము ప్రిణవబిందు వుత్పన్నంబై
మాకార గురునిపొందిది। సాకల్యముగాను త్రిపుటియేకంబయ్యెన్

(13) సుకృత దుష్కృతమూలము । ప్రికృతికే2నెన్నవలసె యిదినిజ

ముగిదా । హంకృత్యముజనినావల యేకృతులను జేయుటకును
యొవహించు నిలన్

(14) ఖరముపలె ధనళి భస్మం బరయుంగా । మేనునలది దగుగుట
లెల్లన్ । పరకీర్తి నొందు దేహము । ధరమ్మృత్తునగిల్పి నెనుకపరమె
వ్వరికా ॥

(15) కవిత్వగల లక్షణంబులు । విస్తరించెనె జెప్పుటకును వేత్తనుగానో ।
స్వభావులారా మీాదు చెంతను । స్థానమునుగావించిమిమ్మ సదగొను
టకునై ॥

(16) చిల్లర వేల్పుల గొలచిన । పుల్లముచెడి సులువుదప్పు చలనము
మొందా । కల్లమహి కెల్లనిదియె । తల్లైపాలించి దెమ్ము తొల్లిపగిది
పన్ ॥

(17) ఆవరణె కోవెలగని । రావరణే భావతీత బ్రహ్మంబంగా । జీవశివ
భేధమెంచకి । భువిలోవర్తించువాడు భూసురనొప్పన్.

(18) కలదను కందను అందను । కుంటను మందిడిసగాని సంకశీండడే ।
షెందంబు చిందుపరచను । అందముగా బృందమందు చెందేమె
లగున్ ॥

(19) శ్రోత్రియుడను చలనమొందు । భాతినినాదు మతిని చలనగితులు
గిలిగియుంను । నీతిజీవులకిట్లు భూతలంబునగల్గు । హితవుతోడ
నీవు వినవదేల ॥

(30) దమ్ముక్రొట్టవచ్చు నిమ్మళిమొందచ్చు । తొమ్మిదింటబారి తొల
గవచ్చు । సమ్మతించుక లేని అమ్మనివిడిపింప బ్రహ్మదేవునికైన
భ్రమయువినునె ॥

(21) భజనాంతసారంబు సుజనులెరుగవలయు । కుజనులకేమెరుక కుక్షి
లోన । నిజమెఱింగినవాడు గజముబోలను । తధ్యమనుచుదీన్ని
గాంచవలయు ॥

(22) కంధము చేసినకందము । లందునచందస్సునార మేమెరుగికేలన్ । వందలుగ వ్రాసిమరిచెను । యెందునఅందమునుదోచ అందిం దెల్లన్ ॥

(23) అందంబగు కందంబా । నందంబును నొందినిందు యిందరిలోనన్ సందియ మెందునునొందక । సందేహార బోధ్రిప్రముంచు కందము బల్కెన్ ॥

గీతము.

(24) గడమలోకసారి దశ శతము దానమిడిన । నిజము తెలియనుయజ్ఞ హోమాదులందు । త్రిజగపాలకముఖ్యార్థ కార్తికేన । గురుని జేరికి వృద్ధి యెరుగబడదు ॥

(25) వేదశాస్త్రి పురాణాదివిద్యలెల్ల । చదివిభ్రమతీరి సమరిసంబంధ లేరు । మదనిగురుకివ్వలేనట్టి అర్థములిలను । బూస్తలోబోయి పన్నరు పోడిమగును ॥

(26) నాల్గువిధముల శిశ్యాప చాలజేయ । మలినమిడిపిందరిజేర్చ మాయనిడ । సులువు దీనికి మరియుకటి సమములేదు । చెలియవిడి నివంష పోషింప గురునిదన్న ॥

(27) మూటనిర్జించి మరిమూటినార్జించి । సూటదెలసి దీని మీట నెత్తి కూటచేరువాని సాటివ్వరిలమీద । దీటుచేసిదీని వాట మెరుగు ॥

(28) అననియందున కలిజెప్ప నెవరికోరరు । భావభావంబుతెరిచేటి అను భవులకు । తోవజూపింప సాక్ష్యమై దనరుచుండు । నానధానం బుగా దిని భావమెదుపు ॥

(29) శ్రవణమ ననసిధ్యా సక్రియము । భువనభేదన చేసేటిబుణ్యాపురుని । స్వావధానంబుగా నొదవు భవము తొలగు. అవనితొలగిన పాయంబు నంటబోదు ॥

(30) మనసేగదాయిన్ని మహిమలు వేల్పులు । కాపక పూనికల్ తనువు
మొదలు । మనసు లేనివెనుక మరెజగంబిక నేడి । వినుమదీన్ని గ్ర
కొనుముసీలో

(31) మహిలోనమహిమలు మాయకూటమెగాది । అహమునేదాసంశో
అనుసరించి । సోహంబ్రహ్మంబనుచు పోరలేరు గగనంబు । త్వంబు
దార్ఢ్యసహిత పూర్ణమాను ॥

(32) శక్తిరాజరికంబు దిక్కులెల్లనునిండ । యుక్తిజేదురంట యుర్వలోన ।
భక్తిముక్తియురెండు పరగయెరుకవిసు నిర్మలిక్కుటనుగదీన్ని నెరు
గినలయు

(33) సకలచరాచర జంతుజాలములకెల్ల । సాక్షిగానుండు బ్రాంహ్యకర్తైస
మనసు । యున్నియునుగాని గురునిసన్నిధిగాంచి । కన్నుకవలి
వలవున్న దాన్నివలయు ॥

(34) అంకురంబైన యూమూలదుంపసుంకు । సుంకుడేరును పెల్లింపశంక
రుండు । గురుని రూపంబుగా వచ్చి గొణగకున్న । నరునిశక్యంబె
నాగిడునాడబెరుక ॥

(35) గానబహుమన్న సాకారమూలమెన్న । లేని మాయావినోదంబు
విలగాని । పూనిశోధింప భ్రాంతికి మొదలు లేని । గానమొందున
ఎరుకకువునికిపట్టు

(36) ప్రీతిమలారాధనలవల్ల ఫలితమేమి । ఖ్యాతిగా ఆత్మపూజయె స
తతమునుచు । సల్పలేకను అజ్ఞానమూఢులెల్ల । గతిని తెలియక
సమ్మతిని కుమతులైరి ॥

పురాతన పుంగవుల సూచన.

—అధ్యాత్మసంబంధిమోక్షము—

1 సీ. పొనరంగి సంసార వారాసిలోపల పాంచభౌతికమైన పర్వతంబు,
మోహశృంగంబులు వేనకోర్కెలు | సందులో వర్గంబులస్థిగిలవు
నదపంచ కోశంబు సంతియె వెడలుపుందు | దైవతిబృందంబు
లతిశయిల్లు | నాల్గైన కిసములు నాట్యగానవిలాస | యువతులుం
దురు తపసులుందు రందు | పక్షిగణములు మితిలేని వృక్షసమితి
గృహాలమృగరాసి జలకాస్త్రిగోచరంబు | తృణ సమూహంబునై
యొప్ప దివ్యశైల | మందువిహరింప గజరాజు కలవియయ్యె 1

2 చ. ఒకనాడా కరిమాయగూడి గిరికిన్ వచ్చెన్ విలాసార్థమై | యక
లంకస్థితి క్రీడసల్పుచు పిపాసాయత్తచిత్తంబునన్ | వికలుండై భవ
కూపమున్ గని మహోపిరప్రితాపోన్నతిన్ | సకిలేబంబులు జుష్టు
రా వరిగ తాసంప్రీతిచేతిస్కుడై ‖ 2

3 గీ. జొచ్చిఖేదోదకంబుల నిచ్చతోడ | ద్రాపినిజమేపదిక్కుల తగిల
జల్లి | యందువిహరింప ఖర్మంబు యడ్డగించి | యొడసిపట్టెను కరి
రాజు నొసరుమకర ‖ 3

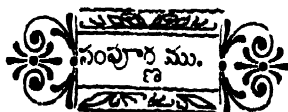
4 శా. సాకారాత్మ కరింధ్ర వాపిములు | రోషాధీశుడై ముక్త సత్వా
కారార్జితి నామమకరంబౌనక త్రోబట్టరాదో కారాంతగుతెన
చిత్తము పరాయత్తంబుగా నికలో | భూకాంతేశుని సన్నుతింప
ద్రోణగన్ భూతాత్ముడై నిత్యుడై ‖ 4

5 చ. పదములు నేలబూని | నిజప్రాణసమీరణ పంచకంబు | సమ్ముద
ముసగట్టి తద్భవయ మోహములన్ యెడబాపి యింద్రియా లనగ
బారసిక మనమాక సభీజమునందు జేర్చినీరజ | నిభ దేహు పాదక
మలంబులు ఆత్మదలంచుచున్నెడన్ ‖ 5

6 చ. అలపంకేజము లోనిలో బయలులో । నామూలసౌధంబు డాపల
ముక్కూట భుజంగ యుక్తయుత దీపచ్ఛాయలో పాపలో । గల
చాంద్రాతపమును నిండుకళచే ప్రాపొందగా నూపులో । గల
చిద్వ్యాపకునే భజంతు మదిలో కౌతూహలంబొప్పగన్ ॥ 6

7 చ. నిజపాలాంతరసూక్ష్మరంధ్రమున । విస్తీర్ణాంక బింబాతరం । ద్విజమ
ద్వ్యాంతర వహ్నిలోపల మహా దీప్తప్రభారాసిలో । ద్విజకాంతా
ఖిల రత్నపీఠమున శోభిల్లన్ సుఖాసీనుడై । ద్విజగారిద్విజు తా
గజేంద్రుని సువాక్ప్రారశబ్దంబులన్ ॥ 7

8 సీ. ఆలించి మేలెంచి గీలించి యోగంబు చాలించి లాలించి సంభ్ర
మించి । విభరాజుకభయంబు । యూవలంచికటాక్ష వీక్షణచక్రంబు
తీక్షణంబు।బంపిన శతకోటిభాస్కరద్యుతినేగి భవనహూచమున జొచ్చి
ప్రభలమైన । తనాత్మశ్రీయుతమగు ధామసీ మకరేంద్రు । శిరము
ద్రుంచియతని హతంబుజేసి । కడగివిడిపింప శిద్ధుడై కాంక్షయొడల్
బయలుసాధించి స్థూలంబుబాసి లింగ। దేహముచజొచ్చి వైకుంట
గేహమతులభక్తినేగెను పరిపూర్ణభవ్యమూర్తి 8

శ్రీ

కందస్వామి కృత చంద్రహాస నానక్.

(1) శ్రీ భూమండలమున కేరళదేశపు భూపతిదశసాగ
నామముచె వెలసెక్రిమాక్రిముగ
ప్రిమాదపు కాలవశము రాగ
సమరసలుమిడి బరిదుృశాగ
ప్రేమమీర రెయొక సుతుడు జనించెను స్వామి కృపయురా
ఏమియును దోచక నృపులిలగా॥ శ్రీ

(2) దారిపోవు కాశ్మీరపండితులు వీచి గృహాము చేరి
వారి పరిశ్రిమలను వినగోరి
స్వరములను గ్రిహాస్థానము చోరి
వారు జాతకంబు శుభమనిరి
కూరిమి తోతలి తంప్రిలు బాలకు కొనకునిలువ రనిరి
పరితపించుచును వారు జనిరి॥ శ్రీ.

(3) సప్తమదినమున మత్సరదేశపు మహీపతిసేనలతో
లిప్తలోకోటపట్టుపగతో
ప్రాప్తమని దశనాగునిగదతో
పోడచిద్వైచిరె ధీరమతితో
ఉత్తమసతియగు నష్టపాలిపాణిమిడిచె తనపతితో
వ్యాప్తముగుపరమేశ్వర కృపతో॥ శ్రీ.

(4) పసిబాలుని కుంతలదేశమునకు పట్టితెచ్చెదాది
ఆశతో గనుపుచు నూపాది
యిటుల త్రైవత్సరములు ఛేది
అతాత్మున జచ్చె ముసలిదాది
ఈశునికృపచే యిరుగుపొరుగువారిశిశువుకుపాది
జేసినను పెరుగుచుండెనాడి॥ శ్రీ.

(5) యింతలో బాలులు గూడుక యాడుచు సంతసమగువేళ
కుంతలామంత్రి జరుపు సభల
శాంతులై వింతజూచుయెడల
కాంతితో నిండియున్న కళల
సంతోషంబున యిద్దరు బల్కిరి సాముద్రికజాల
పంతమున పరికించిరి చాలా॥ శ్రీ.

(6) పాపడెవడో వీనిరేఖలెల్లయు పరగశుభప్రదము
తప్పకను యీకుంతలపురము
గొప్పగను ఏలుననుచు వరము
జెప్పెదము యిప్పుడు జయ స్వరము
ఓపికబట్టిన నీపరివారము బరిమార్చుట నిజము
యనగవినిమంత్రి నొందెభయము॥ శ్రీ.

(7) కొన్నిదినముల వరకు మంత్రి తనకపటబుద్ధిచేత
మన్నికతో చేరదీసి ఘాత
పన్ని పిన్నవాని మెడకోత
మేనుగుద్రొకటి తెమ్ముచేత
అన్నమాటలను విని తలార్లు యాపిన్నవానిచేత
బూని గొంపోయిరి అజ్ఞాత॥ శ్రీ.

(8) చిరుతనీవు శిరసునరికి తెమ్మని చెప్పెమంత్రివీలు
యనుచువారదీయ జూచి బాలు
డరహరా జూపవయ్య కళలు
ధైర్యమును దప్పుచు తడబడలు
పరమపావనము ఖలుల కప్పను పరగగుండెఝల్లు
జారపగానరికి రారవేలు॥ శ్రీ.

(9) కాలివేలుదొన్నతో నెత్తురుకుంతలమంత్రికినివగ
జాలివిడి మిగులతాను నవగ
యిలనుశత్రుడెవను నాకనగ
పలువిధకట్నము తమకొసగ
మేలుపొంది యాతలవరులిరువురు చాలసంతసముగ
కల్లగెలిపించితిమని జనగా॥ శ్రీ.

(10) సలుపుమంటలకు తాళలేక బాలజేసెనొకగోల
ఇలను దొరలసాగె నెత్తురుల
పలుతెరల పరమాత్ముని మ్రోల
లీలలోతాను యుండువేళ
కుళిందుడను తత్కుంతిసేవకుడు పిల్లలకును చాలా
సల్పెనొకవ్రతమును భూపాలా॥ శ్రీ.

(11) హరిధ్యాన్నము జేయుచు కుళిందుడాయడవి త్రోవబట్టి
అర్పులను నేర్పునకని పెట్టి
దరికిచేరిబిడ్డ చెయిపట్టి
త్వరితముగ గృహిణిచేత బెట్టి
పరమానందముతోడ సతిపతులు పరగతొట్టిగట్టి
నిరతమును పాలించిరి తట్టి॥ శ్రీ.

(12) నృత్తగీతవాయిద్యమంగళప్రదముగు నచ్చోట
చిత్తరంజనపండితన్నోట
గత్యము శిశువుకు పేరినుటు
మొత్తుకొని చంద్రవదన తేట
యిత్తెరగున చంద్రహాసుడని నామకరణశోకినుటు
స్తుత్యపాడివంట ద్విగుణాగు.రా॥ శ్రీ.

(13) నానాటికి చంద్రహాసుడిల శాస్త్రశస్త్రనిపుణతను
పూని అభ్యసించె నతిత్వరను
వినయమున విద్యలెల్ల తాను
ఘనులు మెచ్చేటి సాహసమును
మన్నికాండ్రి నెల్లరకు తాను బహుమనఃప్రీతితోను
మున్ను శత్రుకోటి సంఘమును॥ శ్రీ.

(14) దిశలకెల్లి రైతులపై పైకము వసూల్చేయుమంత్రిల
వశముగాకూరకుండె కుంతల
దేశమంత్రియును జాబువ్రాసిల
కులిందునిరాక గాంచి మీగుల
ఆశనొంది పైపైకము యీసాల్వసూల్చే యుటేభల
కానులన్నియును జేరగావల॥ శ్రీ.

(15) యీవార్తలకును కులిందుడప్పుడు వివిధయత్నములను
సేవకులబిలచి చెప్పగాను
భావమున చంద్రహాసగనెను
భువిని వీరినిసేగెల్చెదను
కావలొందరు భటులుతురగములు ప్రయాణముకుగాను
భువినిశత్రుల బరిమార్చెదను॥ శ్రీ.

(16) రావలసిన కీర్తులుబకాయిల్ జవదాటకరండి
యినని దుర్బలులనెల్ల చెండి
అవనిబహు కీర్తితోనునిండి
స్తవముజేసిరే మతులుపండి
తోవబట్టిరే కుంతలనగరము దండులోనుయుండి
అవనిజయశబ్దమువేయండి॥ శ్రీ

(17) తెచ్చినదవ్యముచూచి తండ్రిబహు హెచ్చరికతోలేచి
హెచ్చగుప్రియసుతు నిటుగాంచి
మెచ్చిచేరకసుతు రావించి
వత్సనీకీర్తి వల్లనుంచి
తెచ్చినధనరాసుల లోసగంబును మంత్రి కప్పజెచ్చి
స్వచ్ఛముగ కథాసరళివిచ్చి॥ శ్రీ.

(18) వన్నెకాంతుమన్నెదొరల నెల్లనుతన్ని జంపిఘడియలో
పిన్నసుతుడిటుల జేసెజ్ఞప్తిలో
పన్ను గడజేసెనయ్య అతిత్వరలో
అనేకులు వీర్ని జంపు విషయములో
అన్నత్వంబున జొచ్చి వచ్చిరే పన్ను గానుఅడవులలో
వున్నధనమొప్పగిస్తి తాణాలో॥ శ్రీ.

(19) మొదటనానుతుడు మారుబలముతో గదుముకెల్లి మన్యముపై
మదమునుప్పొంగు కీచకుల ధరపై
గదతోనది మొదగజేసినే యిలపై
అదియుజూచొదలి చెలగికేగి గిరిపై
సాధారణులీక్రియను జరుపుటకు కలదధీమయాధరపై
మేదిని సర్వమహిమ శ్రీవారిపై॥ శ్రీ.

(20) కుళిందుసెలవిచ్చిన పలుకులు విని కుంతలమంత్రియునపుడు
కలను బాలుండు యెవడో ధీరుండు
చెలువుగాబాలుని జూచెదనేను
వెలయకీర్తి యందు హరుడైనాడు
చాల యిూర్ష్యతో కుళిందగృహముకు కదలెనయ్య కుంతలుడు
కుళిందుని సుతునిజూచి విస్మయుడు॥ శ్రీ.

(21) తీరుగాను చంద్రహాసు డను యీపేరు చెల్లునీసుతకు
కోరినట్లున్నదయ్యామ్ముఖ తళుకు
వరముచే ప్రాప్తమయ్యె హితసీకు
కారణంబెట్లు యున్నదో తుదకు
యీరీతిని వాక్కుతో బల్కుచు మదిగోనాడు నేను వనమునకు
నరుకమని బంపితిగద యీసుతకు॥ శ్రీ.

(22) తలపోసెనాడు తలను నరుకమని తలవరుల కిన్వవారు
బాలునేమి జేయకిడి చుండేరు
కాలునందుండు వ్రేళ్లు మరియూరు
వీలుగని వ్రేలునొకటి నరికారు
కులపాతకులను నమ్మిన యెడలను కోటకొచ్చు పగపోరు
కలకలల్దప్పి యుండెవిచారు॥ శ్రీ.

(23) పూని యేమియును సైచకమనమున తనలో తాను యోచించి
మనన్నృపువీని నెట్లయిన గాంచి
ఘనమగు తన కూతురు నిప్పించి
మన్నిక తోతమగృహముకు రావించి
పన్నుగాను యీరాజ్యమంతటికి పనగరాజు గావించి
మున్నువీని పరాక్రముగాంచి॥ శ్రీ.

(24) పురుషవారసులు చక్రవర్తికి పరగనెవ్వరును లేరు
దరిమిలానాకు గల్గెకుమారు
డరయ యీరాజ్యమితనకిచ్చేరు
యనుచునిరతమునునమ్మితీరు
కోరికలన్నియుభంగపరచుటకు తిరిగివచ్చె యీశూరు
డరమరలు గల్గెగదాయీమారు॥ శ్రీ.

(25) తనమదియందున కుట్రవిషువకను పన్నెను మరియొకతీరు
చిన్నికుమరుండు మదనుడనుపేరు
దలచివ్రాయుబూనెనయ్యోకకబురు
యెన్నవలదయ్యా వీనిహాలుపారు
వెనుకముందు మరి ఆలోచించక ఘనముగాను యీమారు
వినయమున పనికానిమ్మాతీరు॥ శ్రీ.

(26) వుత్తరమును నీయొద్దకు తెచ్చినవాడు నాకమిత్రుడు
వుత్తముడధికుడ అల్లుడవీడు
యిత్తెరగు నాలోచించినవాడు
జత్తనము గొత్తిగించుమీకీడు
వేత్తవనుచు విషమునిచ్చి వీనికి క్రొత్తమంగళముపాడు
జూస్తునీ చమత్కారమీనాడు॥ శ్రీ.

(27) యిటులవ్రాసి తనమొహరునద్ది పటుతరముగానుమూసి
జటాలున యీదినమేలేచి
కోటలో నాకొమరుని జూచి
భటులు యెవ్వరును లేకజూచి
యెటులజేసెదవో చంద్రహాస నీసాహసమునుగాంచి
నీటుగాక శుభంబు యోచించి॥ శ్రీ.

(28) పరగప్రసిద్ధంబైన తురగమును గరిమతోడతట్టి
జరుగురుగ అరుగప్రయాసముబుట్టి
గుఱ్ఱమును చేరువచెట్టున గట్టి
మరువుకెందారగ సాగె యాజట్టి
కూరిమి కుంతలమంత్రి పుత్రికతో కూడియుండ యొకపట్టి
యిరువురాకూరుని జూచిరి పట్టి॥ శ్రీ.

(29) వీని ముఖమునను ప్రకాశమానము పూనిమెరయుచున్నది
యనుచు కనులార జూచె చిన్నది
మనసు మెటుచోచ కూరకుండదది
తనసహోదరు... జూచివి
గనిన తక్షణము మెల్లన విచ్చియుచదివి ఝల్లుమనెమది
వీని పుడమి నెల్లు రక్షించేది॥ శ్రీ.

(30) నమితుల్రడను వాక్యముకు మొదట దీర్ఘమిడియుతా దిద్ది
ప్రేమ విషమనగ యానుదిద్ది
లేమ మడచి విడచి తనబుద్ధి
సామి పైనిలపి గడచె సద్ది
మామ్మాలుగ చెలికత్తెలు విషయకు కురులు బాగదిద్ది
ఏమె చెలిమారె నీదుబుద్ధి॥ శ్రీ.

(31) నిదురలేచి చంద్రహాసజనె నామసనుని సదనమునకును
యిదిగో మీతండ్రియొసగె జాబనెను
చదివి జూచదరి పీనిముఖము నను
కొదువ తేమనుచు లోనతా జనెను
ముద్దు చెల్లెలగు విషయకు తల్లికిముందు జెప్పె శుభమాను
హితులు సమ్మతించి నిలచి రచటను॥ శ్రీ.

(32) శుభమహోత్సవముస దలచి పండితులరభసమునసురావించి
దబ్బునను ముహూర్తదర్పణముగాంచి
శుభమునేటి సంధ్యకాలమునుంచి
విభవమును జరుపుసమయమును యెంచి
సభవారందరు గూముక మంగళసూత్రధరణాగావించి
గుంభినీమహావేడుకలు మించి॥ శ్రీ.

(33) అంతట కుంతలమంత్రియు వెడలెను కుళిందునగరమునుంచి
కొంతదూరముం బ్రాహ్మణులగాంచి
సంతసముననను మంత్రినిదీవించి
కాంతుడా నీయల్లుని మదినెంచి
వింతలుజరిగెను మీకోటందున వేడ్కయునగ కోపించి
మంత్రి వీక్షి తన్ని తరిమెనుగాంచి॥ శ్రీ.

(34) కోటజొరగపోటులెల్ల గూముకనివ్వాళులుపట్టగను
యూటపాటలను జరుపుచుండగను
మిట్టిపడి మంత్రి యెగిరిపడగాను
దుష్టునితనికు మదియుభ్రమసెను
పట్టెని అన్యాయంబుగ చెరిచెనబ్రిష్ట వేధవనీవేను
కటకటా ఏమి ఆక్రమిదియనెను॥ శ్రీ.

(35) మా చేవ్రాలుతో పంపినపత్రిక చూచి క్రమము నేను
జేస్తినేగాని అన్యమెరుగాను
జూచుకోవయ్యా యిదిగోపత్రికను
యనుచు చేరి తండ్రిముందడగాను
హా చెడినచ్చెను కార్యమటంచును అతిదుఃఖముతో తాను
జూచి అల్లునితో కలయుచుహాతురును॥ శ్రీ.

(36) ప్రియవచనములను బల్కుచు మదిలో కుట్రవిడువకను తుదకు
జయము చంద్రహాస యిటుపై మనకు
హాయినిచ్చేటి కాళికో వెలకు
రేయిసమయంబు జూచి నీవటకు
పాయసాన్నభక్ష్యములు దేవికి పరగనిచ్చి సీబసకు
నయము మీరభయమిచ్చుగద నీకు॥ శ్రీ.

(37) మంత్రిపలుకులను సమ్మతించెనామర్మ రహితనృపసుతుడు
కుంతలుడు తలవర్లను బిలచపుడు
కుంతలాకాళిగుడికి నృపసుతుడు
జంతువుగ అర్పితమానట నేడు
యెంత తెలివితో వానిపాలిస్తూ అంతబహుమతులునేడు
పంతముతో మీకు నొసగెదను జూడు॥ శ్రీ.

(38) మరుచటి రేయిని చంద్రహాసుడా మందిరముకు జనబోగ
మర్మమెరుగని మదనుండటురాగ
జరుగురెక్కడికి జనెడగీలాగ
కోరెకొకటుంది జేసినేవేగ
పరుగునవచ్చెద బావానిలుమని మదనుడుజని గుడిజొరగ
క్రూరులతని శిరసునరికిరి వేగా॥ శ్రీ.

(39) తలవర్లు సుతుని తలనుపట్టుకొని తండ్రియెదుట నుంచగను
గోలుమని తలచి నేల వ్రాలగను
వెలవెలల్బోయి యేమిదోచకను
పలుతెరలు ముఖముజూచి బొగలగను
కలిమి చెలిమి బలిమిక నాకేలని తళుకుల ఆయుధముతోను
గళముకోసుకను బ్రాణమిడచేను॥ శ్రీ.

40) కుంతలదేశాధిపుడీవార్తను అంతసాంతముగ వినెను
యంతపనిజరిగె నింతలోపలను
పంతముగ మంత్రిజరిపె అక్రమును
స్వాంతముగ చంద్రహాసుకడ జనెను
సంతసముతో నాపుత్రి నేలుకొని సామ్రాజ్యభారమును
చింతవిడి నేనొనర్తుయోగమును॥ శ్రీ.

(41) అందముగా చంద్రహాసనాసక్ సందడి బృందముగూడ
కందస్వామందున పాటలుబాడ
మందిచిరితల శబ్దములయతోడ
జెందుపరవశమనెడి యొకజాడ
సందియరహితుడు సర్వేశ్వరుడీ సర్వజనులకాపాడ
బంధువై వెలసి పుడమిలో లేడా॥ శ్రీ.

అఖండగోదావరిపుష్కరం

కందస్వామికృతఘన్

———:(o):———

(1) అఖండగోదావరిపుష్కరముకు ముఖంము లేతెంచిరివింత
మృకండసుతుడగు మార్కండేయుని ప్రకాశమానముయానంత

(2) యోగులుభోగులురోగులుత్యాగులు నిగటము తేలివసాగసర్లు
పగలు రేయనక భగవంతునిపై పాటలుపాడెడి ధీవరులు.

(3) మనువులభరణము లాక్రమించుటకు దిగులు లేనిదగాదార్లు
జగడముదార్జన్యముమాన్పుటకై మిగిలిరె వెయిపోలీస్వార్లు

(4) [illegible] తగవులను పరిష్కరించనగుప్రాఘసర్లు
దిగంబరులు రాజులు మంత్రులు సేనాధిపతులు బహుతురగములు

(5) [illegible] లెక్క [illegible]కపిక్కటిల్లిరే పేసింజరులు
[illegible]లు తినుటకు [illegible] లేక బహుబొక్కటపడిరే పలుతెర్లు

(6) [illegible] జనులకువాటము లేర్పరచిరి ధొరలు
పెంట్లుగున్నది లేనిది చూచుటకరుదెంచిరిగదకలక్టరులు.

(7) రొకాయించుకొని జనులిలబహుగాసుఖముదప్పిరే బ్రాహ్మణులు
చక్కనైనబొమ్మలతో నింపిన ఎక్కువైనబహుఅంగళ్లు

(8) ఏష్ యనెడు డిస్ట్రిక్టుకలక్టరు పారుసల్పైజవానులకు
ఘోషకువేసుక బర్కిటక్చైక్ మే న్తిరుగసాగిరే వీధులకు

(9) భూదానము గోదానము రజతముహేమదానవస్త్రదానము

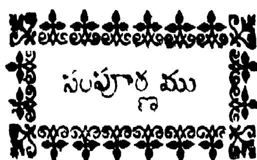
మేదినినవధాన్యాదులదానము ముఖ్యమైనలవణదానము.

(10)పిండిముద్దలాపిండము వేసిరఖండముగట్టుకుదరులందు
దండిగపాత్తరలివ్వసాగిరి ముఖంములైన బ్రాహ్మణులందు.

(11)కీలకవత్సరశ్రావణ శుద్ధఏకాదశి శనివారమున
చెలువుగప్రారంభించిరి బహుళసప్తమి వరకొకవిధంబున

(12)మంగళవాయుద్యంబులనేకము రంగుమీర వీధులయందు
పొంగుచువాహనతేరులు భజనలుసంగములై దారులయందు

(13)కందస్వామియీసందడిగాంచుచు పొందుగపాడెను అందందు
వందనమయ్యాసర్వేశానీమహిమ తెలియయవ్వరికందు.

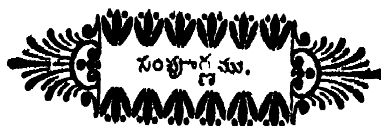
కందస్వామి కృత కపోత సీసమాలిక

వినరయ్యవన్నె కెక్కిన ఘనకిలాడీలు చెన్నుమీరగ మనకున్న పోకు
పూర్వకాలంబున సారంగధరులాదిసరసులు సల్పిరిధీరపోకు
ఘనధీవరుల్ సదామనసునిల్చునటంచు గగనమునదృక్కునుగట్టుపోకు,
మనసునంతరిక్షమార్గంబునకుపోకు మనమెన్న శిక్ష్యమామాయపోకు
అవనిపక్షిజాతులన్నిటికంటెను పావురముపోకు యేపరగనాకు
ద్రవిడాంధ్రబంగాళదేశమునకొకరీతి రివలఖరీదులు పావురములు
జాతులువన్నెలు నీతిహితమిత్రత్వసతత సంతోషంబుసల్పుపక్షి.
దివముననక్షత్రిలేమినగుటంజేసి యీవిధపావురాల్ నెలమితోను
యెగరవేయగలేచి గగనమంతటబారి నీలనక్షత్రాలలీలపగిది
గనుపించినంతలో ఘనులుపరికించిరి కన్నులపండువై ఘోషలిడుచు
యిందలిశ్రేష్టులు ఇరువురుననుగూడి మందపిట్టలపేరు అందముగను
దెల్పిమాయొక్కసంతోషంబులచుదీర్చి యిందలికొన్నిటినిమ్ముమాకు
అనిబాలులిటులడుగ గనిదాబిడ్డలుపుష్పాని దెరచి ఛత్రిలంకరించి
మాప్రభుత్వములోన పాలనకాబడ్డ విప్రజాతిపావురములపేళ్లు
జాకులు చీనాలు మరిజాకుచీనీలు మూచీని ఘేరువా త్రామాలు
గుల్దారురేగ్దారుజల్దుసుర్మయుతారకాషినీషీరాజ్దుబాసి పట్ట
షేప్రైమైనధూమాలులోక్కాకలంకాలు కుమ్రీలుపుగ్గాల్తురంతరీలు
రోకసత్ వేడ్కజూపుమక్ షీలుబారియపాదూదియాకై రజంగ్గిలజోడి

వాటమైనట్టియాలోటన్ను యాహూలుద స్త్రీకల్మిదాడ్యాలజోళ్ళ,
ఆశనుబుట్టించు బనరై బడంగాలు కాశ్మీరకొడాల్ గాకిజోడి,
రోషన్నువ్రూదాలుపీలాలుగోడియాలు పర్ చీనిసర్ చీనిసపోడాలు
భువినిపేర్వొందిన కోవిలాబేగ్డాడు మక్కాసునబ్లక్ కతంగజోడి
విలువకుదొరుకనిపలుతేలిసుర్మాలు ఆశ్చర్యకార్యకమర్ నీలజోడి
అరుదుగాదొరుకని గిరదాలుకాకస్లు చురుకుదాలత్ గిరేబాదుజోడి
కచ్చాకరాసచ్చ దూదియామీకరన్లు కచ్చిపేట్ సర్ బర్ కుందాసటీలు
గాకనుమరికొన్ని జోకుపిట్టలునేను షోకుజేసెదను యీలోకమందు
పిట్టలనెగరేయ ముట్టునుగగనంబు దిట్టమైనట్టినాపిట్టజాతి
తోకనుపదమూడు యీకెలుకన్నులు స్ఫటికముకారు విస్తారస్ఫుటము
వక్రిమనఖములు చిన్నిగోధుమపన్ను మట్టసము పైకూటిమణిగియుంచు
చాతిదళమైక త్రివాటమాపిట్లకు సూటితయారులు చేయురతులా
వెదురువెంపలిజామి వాయలదళములు నదలకనొకర్షామ్ము వుడకబెట్టి
చల్లార్చితెల్లారె కీళ్ళురెక్కలుతడిపి యండయందరర్షామునుండనిచ్చి
గుంటకలగరసాన గంటెలురాగులు తడిపిఆర్చివాటితిండికిచ్చి
గుడమునీరునుగల్పి గుర్తుదాహంబిచ్చి విడచినపావురంబేమిజెపుదు.
గంగాళములయందు రంగుగల్పిననీట అంగకేనీడ చెలంగవెపుదు
మూషుకల్లీల నాష్టాలతాలులో దూరపల్లాలను దీయవెపుదు
మొగరవేయగమాయడేగవచ్చెనుదిగువఆభ్రిమొక్కటిఅడ్డముగనువచ్చె
పావురములన్నియు పరగయీవిధమునచెలగిదుబాయించినూన్యమయ్యె

గీ. గానిపిట్టలను మనము ఘట్టిగా పెంచబట్టి
ఉన్నపోయిన లక్ష్యంబు మనకునేటి

[illegible]గా కందస్వామికియున్న గుడిలో
[illegible] కావలెను హితులార వేడ్క మీర.

గద్య. ఉమామహేశ్వర గోత్రోద్భవులగు తిరువత్తూరు ముత్తు
స్వామి మొదల్యారు ద్వితీయపుత్రుడగు తి॥ కందస్వామి
మొదల్యారు వలన రచియించబడియె.

శ్రీగురు. తి॥చిన్నస్వామిపరమహంస
పాదార్పణమస్తు.

ఈగ్రంథమువలయువారీ క్రిందియడ్రస్కు వ్రాయవలెను.

వేముల రామస్వామిగారు

రాజమండ్రి.

కొత్తపేట.

శ్యామలాంబకోవెలసమీపము.

11013